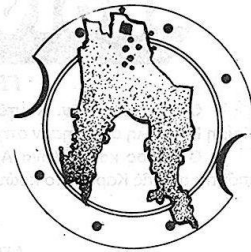

Καστάντσα: ένα πανέμορφο χωριό του Πάρνωνα με αξιοζήλευτη πολιτιστική κίνηση και ζωή

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 7ο • ΦΥΛΛΟ 33 • ΣΕΠΤΕΜΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1993 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61 GREECE

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η Γέννηση του Χριστού όπως απεικονίζεται στη Βυζαντινή Αγιογραφία αναλύεται περιγραφικά από το Φώτη Κόντογλου στο παρακάτω κείμενο.

«Η Χριστού Γέννησις»

Να η περιγραφή της: «Βουνόν βραχώδες, αλλ' εύχρηστο και φωτεινό-χρωμόν, και εις την μέσην σπηλιόν, και μέσα εις αυτό η φάτιχη με τον Χριστόν νήπιον εσπαργανωμένον, και επάνωθεν Του εν βόδι και εν άλογον ή ονάριον, όπου τον ζεσταίνουν με την αναπνοή των.

Η Θεοτόκος είναι εξηλωμένη επάνω εις εν στρωσίδι, με την κεφαλήν αυτής ακουμπισμένην εις το δεξιόν χέρι Της, τυλιγμένη εις το μαφόριόν Της. Το άγιον πρόσωπόν Της είναι σκεπτικόν και περιχρυσωμένον με γλυκείαν μελαγχολίαν.

Επάνω από το σπήλαιον εικονίζεται ο ουρανός, από όπου κατέρχεται ακτίνα θεϊκού φωτός, εις την οποίαν κρέμεται ο Αστήρ ωσάν δροσοσταλίδα κρεμάμενη άνωθεν της κεφαλής του Χριστού.

Κατά το δεξιόν μέρος της εικόνας παρίστανται άγγελοι εις στάσι προσκυνήσεως, κατά δε το αριστερόν μέρος έτερος φαεσφόρος άγγελος φανερώνεται εις τους ποιμένας, λέγοντάς των την χαροποιόν αγγελίαν...

Εις το κάτω μέρος της εικόνας, από τα δεξιά, κάθεται συλλογισμένος ο δίκαιος Ιωσήφ, κατά την ιστόρησιν του Ευαγγελίου, όπου λέγει ότι εστενοχωρήθη διά το γεννηθέν παιδίον. Και εμπρός του ίσταται ένας τσομπάνης γέρον, ενδυμένος με προβίαν, ωσάν να τον ερωτά τι έχει και είναι λυπημένος...

Ανάμεσα εις τα βουνά όπου φαίνονται όπισθεν του σπηλαίου, κατά το δεξιόν μέρος, κάτω από τους άγγελους, εικονίζονται οι Τρεις Μάγοι, ερχόμενοι γρήγορα επάνω εις άλογα...

Ο περίγυρος της αγίας ταύτης εικόνας, με τα καθέκαστά του, είναι τερπνός, διά το φαίδρόν και σωτήριο μυστήριο της Γέννησεως του Κυρίου. Ο χρωματισμός των βουνών είναι χαριέστατος και γλυκύς, με ελαφρά ισκιώματα.

Άγρια πρινάρια και ευώδη χόρτα, μυρσίνες, θυμάρια και άλλα, στολίζουν ταπεινά τους βράχους, όπως τα βλέπει κανένας εις τα ευλογημένα βουνά της πατρίδος μας. Φέρει δε η εικόν αυτή την επιγραφήν: Η ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΣ. (Φωτίου Κόντογλου, «Έκφρασις της Ορθόδοξου Εικονογραφίας». Εκδοτικός οίκος «Αστήρ», 1960. Τόμος Α', σελ. 156-β).

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ εύχεται σε όλους τους αναγνώστες της Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα και το 1994 να είναι ευτυχισμένο και ειρηνικό.

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ 1994

Έχει γίνει έθιμο για πολλούς συμπατριώτες να στέλλουν τις ευχές τους, μέσω της εφημερίδας μας, σε όλους τους συμπατριώτες, συγγενείς και φίλους, όπου κι αν βρίσκονται, γιατί είναι γνωστό ότι τα χωριά του Πάρνωνα με τη μετανάστευση εσωτερικά και κυρίως εξωτερικά, έχουν στείλει από το 1950 τα περισσότερα παιδιά τους σε όλες τις χώρες του κόσμου. Οι ΚΑΡΥΕΣ σαν περισσότερη πετάνη και φέρνουν τα χαριέστατα, τις ευχές, και τα νέα στις πέντε ηπείρους.

Για τις άγιες ημέρες των Χριστουγέννων 1993 και το νέο έτος 1994, που έρχεται έστειλαν ενωρίς τις ευχές τους, ευχόμενοι υγεία, χαρά, προκοπή ατομική και οικονομική σε όλους τους συμπατριώτες, όπου γης:

- Ο σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος.
- Ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών Αθήνας.
- Ο κ. Ανδρέας Δήμας (Θεοδωρακάκης) και η γυναίκα του Πιπίτσα, από το Sacramento, Καλλιφόρνιας
- Η κ. Αιμιλία Vacos (Κουμαντάρου) από το San Rafael Καλλιφόρνιας.
- Ο κ. Δημοσθένης και η Τούλα Πίτση και το Σικάγο.
- Ο κ. Στράτης Κουτσόγεωργας και η οικογένειά του από το Σικάγο.
- Ο Ανδρέας και η Λέλα Κόρδαρη (γένους Ντάρμου) από τη Μελβούρνη.
- Ο Κώστας και η Ελένη Διαμαντούρου από το Union S.C.
- Οι Βαμβακίτες Πάνος Νταλιάνης και Γεώργιος Μάρκος από το Sydney Αυστραλίας.

(Οι ευχές θα συνεχιστούν και στο επόμενο φύλλο).

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΛΑΚΩΝΙΑ - 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1993

Με τάξη και πειθαρχία διεξήχθησαν οι βουλευτικές εκλογές της 10ης Οκτωβρίου 1993 σε ολόκληρο το νομό Λακωνίας. Εκείνο που έκανε εντύπωση ήταν ότι εφέτος έγιναν λιγότερες αφισσοκολλήσεις, κυκλοφόρησαν λιγότερες πλαστικές σημαίες και η διαφημιστική ρύπανση δεν έγινε στο βαθμό που είχε φθάσει, σε προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

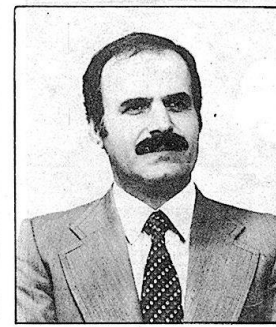
Αν τελικά τα κόμματα συμφωνήσουν στο να καταργηθούν οι προεκλογικές συγκεντρώσεις και ομιλίες στους δρόμους και στις πλατείες θα έχει γίνει ένα βήμα πρόοδο, γιατί οι εκπρόσωποι του λαού θα δείξουν ότι σεβόνται το δημόσιο χρήμα που φοδεύεται άσκοπα και θα αποψύγουν την κυκλοφοριακή αναρχία και την αναστάτωση.

Οι συζητήσεις και οι ομιλίες από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τηλεοράσεις, ραδιόφωνο, εφημερίδες) είναι αρκετά για να καθοδηγήσουν το λαό ώσπου να αποφασίσει σε ποιο κόμμα θα ρίξει την ψήφο του.

Ο «κυρίαρχος λαός» αυτή τη φορά έφερε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ με 170 βουλευτές, δεύτερο κόμμα τη Νέα Δημοκρατία με 111 βουλευτές, τρίτο κόμμα την Πολιτική Άνοιξη με 10 βουλευτές και τέταρτο το ΚΚΕ με 9 βουλευτές.

Στο Νομό Λακωνίας από το ΠΑΣΟΚ εκλέχτηκε βουλευτής ο Σκουροβαρβιτιάτης κ. Παρασκευάς Φουντάς (3η τετραετία) με 10.130 ψήφους, και από τη Ν.Δ. εκλέχτηκαν ο κ. Ιωάννης Σταθόπουλος (8η τετραετία) με 13.995 ψήφους και ο κ. Αθανάσιος Δαβλάκης (1η τετραετία, με 11.725 ψήφους. Συνολικά από το νομό Λακωνίας τα κόμματα έλαβαν: Ν.Δ. = 39.492 ψήφους, ΠΑΣΟΚ = 26.690 ψήφους Κ.Κ.Ε. = 1914 ψήφους και Πολιτική Άνοιξη = 4.576 ψήφους.

Επειδή πιστεύω ότι ενδιαφέρει τους αναγνώστες της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ το εκλογικό αποτέλεσμα στα χωριά του Πάρνωνα δημοσιεύω πίνακα, όπου φαίνονται οι σταυροί προτίμησης για τα 4 κόμματα που εκπροσωπούνται στη νέα Βουλή, δηλαδή Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Πολιτική Άνοιξη και Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Παρασκευάς Φουντάς

Ιωάννης Σταθόπουλος

Αθανάσιος Δαβλάκης

Επίσης δημοσιεύω στήλη με τους εγγεγραμμένους και τους ψηφίσαντες γιατί έτσι φαίνεται το ανθρώπινο δυναμικό των χωριών μας, το οποίο δυστυχώς στα ορεινά χωριά συνεχώς λιγοστεύει.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ	ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	Ν.Δ.	ΠΑΣΟΚ	Κ.Κ.Ε	ΠΟΛ.Α ΝΟΙΞΗ
ΚΑΡΥΕΣ	900	639	246	287	37	37
ΒΑΜΒΑΚΟΥ	422	309	111	160	12	11
ΒΑΡΒΙΤΣΑ	207	149	34	106	5	2
ΒΑΣΣΑΡΑΣ	469	341	180	166	14	29
ΒΡΕΣΘΕΝΑ	609	452	161	245	5	20
ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ	325	253	120	97	3	24
ΘΕΟΛΟΓΟΣ	473	379	205	129	13	22
ΣΕΛΛΑΣΙΑ	624	465	222	224	4	6
ΚΛΑΔΑΣ	430	354	146	159	11	17
ΑΦΥΣΣΟΥ	554	456	191	184	4	59

ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

- Μάρω, σήκω! Οι Γλεκοπούλες τον έκαναν γυαλί το δρόμο τους. Πάρε κι εσύ το σάρωμα και σκούπισε το δικό μας.

Κάθε χρόνο, παραμονή της γιορτής της Παναγίας της Γιάτρισσας, το ίδιο πάντα σκηνικό. Ο δρόμος να είναι πεντακάθαρος, χωρίς σκουπίδια και κυρίως χωρίς τις κακαράντζες των κατσιών και των προβάτων. Όλοι οι δρόμοι του Τσουνιού καθαρίζονταν, οι τοίχοι ασπρίζονταν, αλλά εμείς στην απάνου γειτονιά, που ήταν το κυρίως πέραςμα για την Παναγία, είχαμε αυξημένες υποχρεώσεις.

Κι ένας λόγος περισσότερος για μας ήταν πώς από το σπίτι μας θα περνούσαν οι Κλαδαίοι, συγχωριανοί της μνάς μου.

Με το τσεμπέρι στο κεφάλι και με το σάρωμα (από σπάρτα) στο χέρι, κάπως ανόρεχτα, σκούπιζα το κομμάτι που μας αναλογούσε, ενώ η μάνα μου ετοιμάζε μεζέδες και γλυκά για το αυριανό κέρασμα.

Η γιορτή της Παναγίας (8 Σεπτεμβρίου) στο στενό ορίζοντα των παιδικών μας χρόνων ήταν το πίο μεγάλο γεγονός του καλοκαιριού.

Την παραμονή όλα τα κορίτσια του χωριού, πηγαίναμε στο Εξωκλήσι για να το καθαρίσουμε και να το ανθοστολίσουμε πριν από τον εσπερινό.

Ανήμερα, από τα χαράματα άρχιζε να ανηφορίζε ο κόσμος από τα γύρω χωριά, Τσοούνι, Κλαδά, Αφυσσού. Έρχονταν και πολλοί Σπαρτιάτες και Μαγουλιώτες, ιδιαίτερα όσοι είχαν συγγενικούς δεσμούς με το χωριό μας.

Με κατάνυξη και ευλάβεια παρακολουθούσαμε τη Θεία Λειτουργία και η στεντόρεια φωνή του σεβάσμιου παπα-Χούπη αντηχούσε γλυκά στις χούνες και τα καταράχια.

Στο δεξιό ψαλτήρι οι Τσουναίοι και στο αριστερό οι Κλαδαίοι συνόδευαν μελωδικά τους επίσημους ψάλτες αείμνηστους Κώστα Γιάνναρη και Παν. Αλεξανδράκη.

Με το σχόλασμα ξεχνόμασταν στον περίβολο και οι επίτροποι έκαναν την κλήρωση των λαχνών για τα παιδιά που είχαν προσφερθεί από τους γονείς τους για να βαφτιστούν στη χάρη Της και των προσφορών που ήταν κυρίως κουλούρες, τυριά ή καμιά τσανάκα γιαούρτι, από τους τσοπάνηδες καθώς και κεντήματα από τις νοικοκυρές.

Εμείς τα παιδιά τρέχαμε στα καροτσάκια με τα ζαχαρωτά και τα παιχνίδια και στον παγωτατζή που φώναζε «το μπουζί - μπουζί - μπουζί».

Κατηφορίζαμε κατά το χωριό τιπιβίζονταν και μαζεύαμε αγριολούουδα ή δοκιμάζαμε κανένα σταφύλι από τ' αμπέλια.

Στο Τσοούνι, κάθε σπίτι ήταν ολάνυχτο και όλο το εκκλησίασμα περνούσε για το καθιερωμένο κέρασμα, κυρίως στις εξώπορτες και στις αυλές.

Φέτος, ύστερα από πολλά χρόνια, ξαναβρέθηκα στο χωριό μου τη μέρα της Παναγίας.

Όλα είχαν αλλάξει. Οι δρόμοι δεν χρειάζονταν εκείνο το σκούπισμα, αφού ούτε πρόβατα ούτε κατσίκια υπάρχουν στο χωριό. Οι λόντζες του Γρηγόρη, όπου έρχονταν οι τσοπαναράιοι από τα ορεινά για χειμαδί, έγιναν οικοπέδα και χτιστήκαν πλούσια σπίτια. Το Τσαροβούνι το διασχίζουν φαρδοί δρόμοι και στην Παναγιά όλοι πήγαμε επωχούμενοι για να μετατρέψουμε τους όμορφους λόφους γύρω από την εκκλησία σε ένα απέραντο parking.

Τα μεγάφωνα έστειλαν τις ψαλμωδίες των ιερέων και των ψαλτάδων στα γύρω καταράχια μα η ηχώ ήταν κομμάτι σκληρή. Η σίκνα από τα σουβλάκια αλλοίωσε τις μυρωδιές των αγριολούουδων και τα μαρσαρίσματα των αυτοκινήτων έδιωχναν τα πουλιά από το όμορφο δασάκι, που οι πατεράδες μας φύτεψαν με τόση αγάπη, φέρνοντας το νερό από πολύ μακριά.

Ο κόσμος πολύς και η ματιά μου έψαχνε αδιάκοπα να βρει τις φιλενάδες

Της Μαρίας Κουμαντάρη - Χριστοφόρου

μου μα λιγοστά ήταν τα πρόσωπα που αναγνώριζα και η φαντασία μου με έφερε νοσταλγικά, πίσω στο παρελθόν για να αισθανθώ κάτι από τη χαρά της αλλοτινής γιορτής.

Γυρίζοντας στο χωριό είδα ότι το έθιμο του κέρασματος στα σπίτια είχε ξεχαστεί, μα όλοι δώσαμε ραντεβού για το βράδυ στο χορό που κάθε χρόνο οργανώνει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Τσουνιού.

Με το παραδοσιακό μουσικό συγκρότημα «οι Μπαρμπιτσιώτες» έγινε ένα θαυμάσιο γλέντι στην αυλή του νέου σχολείου. Η οργάνωση του πανηγυριού ήταν πολύ καλή, η μουζικοπούλα λαχταριστή, το κρασί άφθονο και το κέφι κράτησε το χορό μέχρι το πρωί.

Ομογενείς, πατριώτες και φίλοι είχαν έρθει από παντού. Είδα το Δήμο, τη Σοφία και το Νώντα Νικολή, την Τσεβούλα και την Αρετή Κολύβα καθώς και τα δύο παιδιά του μπαρμπα Κώστα Κολοβού, που είχαν έλθει από την Αμερική και από τη Νότια Αφρική είχε έθει ο Βασίλης Σπ. Κουμαντάρης.

Το χορό τίμησε με την παρουσία του ο βουλευτής Παρασκευάς Φουντάς με τη σύζυγό του και συμμαθήτριά μου Ντίνα Καρατζά. Επίσης με χαρά είδαμε όλοι τον εκλεκτό φίλο μας εφέτη Πάνο Γ. Γκλέκα με τη γυναίκα του Ελένη και την Ουρανίτσα. Πολλός ο κόσμος, γνωστοί και άγνωστοι και κυρίως νέοι. Ο μόνος κρίκος με το μακρινό παρελθόν ήταν η παρουσία της 85 χρονής μνάς μου Σοφίας Κουμαντάρη. Όμως σαν χόρευα Τσάμικο και Καλαματιανό θάρρουςα πως κάπου ανάμεσά μας ο αείμνηστος δάσκαλός μας Γεώργιος Γκλέκας μας κοίταζε χαμογελαστός και καθοδηγούσε τα βήματά μας στους χορούς, που με τόση αγάπη μας δίδαξε και που εμείς με τη σειρά μας μάθαμε στα δικά μας παιδιά. Μετά το ωραίο αυτό γλέντι αυθόρμητα έβγαμε από μέσα μας η ευχή: «Και του χρόνου όλοι καλά και η Παναγία η Γιάτρισσα βοήθειά μας».

28η Οκτωβρίου 1940!

ΕΙΠΑΝ ΟΧΙ - ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΚΑΙ ΒΓΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ!

Αυτός ήταν ο γενικός τίτλος της γιορτής της 28ης Οκτωβρίου, που παρακολούθησα στις 26.10.1993, οργανωμένη από το Διδακτικό Προσωπικό και τους μαθητές και μαθήτριες των Τοσιτσιών Δημοτικών Σχολείων Εκκλήσης. Την επομένη 27.10.93 στο Ψυχικό τα Αρσάκια Δημοτικά Σχολεία μας χρίσαν μια δεύτερη ψυχική ανάταση με την επίσης άριστα οργανωμένη γιορτή τους.

Δεν ξέρω αν είναι η ψυχή τους «δάσκαλου» που με κάνει να συγκινοίμαι και να νιώθω τόσο ζωντανές τις σκηνές του άδικου πολέμου στον οποίο οι δυνάμεις του φασισμού μας οδήγησαν, ή είναι οι δύο γιορτές, όπου δάσκαλοι και μαθητές έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να ζωντανέψουν την πρόσφατη ιστορία μας.

Άξονας και στις δύο γιορτές ήταν η ιστορική διαδρομή από τον τερπλιόμο της Έλλης μέχρι την Απελευθέρωση. Οι αφηγητές, οι απαγγελίες, τα θεατρικά μέρη, οι προβολές εικόνων, οι σειρήνες, των συναγεμίων, ο θρήνος, η πένα τα τραγούδια τα ηρωικά και πένθιμα, τα τραγούδια της Νίκης έκαναν όλους να πάλλονται από συγκίνηση και ψυχική ανάταση.

Τα συγχαρητήρια και τα χειροκροτήματά μας δεν φθάνουν για να ευχαριστήσουμε μαθητές και δασκάλους για την ψυχική ανάταση που μας χάρισαν. Το μήνυμα της 28ης Οκτωβρίου και όλων των Εθνικών μας εορτών γενικά είναι ένα: «θυμηθείτε οι μεγάλοι και μάθετε οι μικροί» γιατί λαός που ξεχνά την ιστορία του ή την αγνοεί είναι καταδικασμένος σε αφανισμό.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ δίνει πάντα θέση ξεχωριστή στη Γενική και στην πρόσφατη Ιστορία μας και θεωρώ πολύτιμη κάθε καταγραφή της με τη ζωντάνια που έχει π.χ. «το Ημερολόγιο της Κατοχής» του αείμνηστου Κ. Πίτσιου ή «η διήγηση της Θεία-Δημητρούλας Σκούρη» για τον τόπο μας κ.ά.

Σήμερα ως αφιέρωμα στην 28η Οκτωβρίου 1940, δημοσιεύουμε τα «Τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα ηρωισμού και αυτοθυσίας, κατά τη Γερμανοϊταλική Κατοχή» του Βαμβακίτη κ. Νίκου Σταυρόπουλου - (σελίδα 3).

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Γεώργιος Παν. Κουτσόγεωργας (γένος Πανατζοπούλου) και η Μαίρη Καμπόλη απόχτησαν στην Αθήνα το πρώτο τους παιδί (αγοράκι)

— Ο Πάνος και η Ντίνα Αρδάμη (κόρη του Δήμου Κουτσόγεωργα) απόχτησαν στις Καρυές το πρώτο τους παιδί (κοριτσάκι), στις 23.9.93

Να ζήσουν τα νεογέννητα!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Στις 10 Οκτωβρίου 1993 αρραβωνιάστηκαν στη Μεμβούρνη ο Δημήτρης Κυριακόπουλος γιατρός, και η Ελένη Γρίβα, αρχιτέκτων. Στους γονείς του Δημήτρη και ιδιαίτερα στην παιδική φίλη και συμμαθήτριά Δημήτρα Σταυροπούλου από το Τσούνι στέλνουμε τις πιο θερμές ευχές μας για «καλά στέφανα» και κάθε καλό για τους εκλεκτούς μελλοντικούς και όλη την οικογένεια.

— Αρραβωνιάστηκε στο Toronto (1.8.93) η Άννα Δημ. Αρδάμη με τον Άγγελο Χάσο, καταγόμενον από Μακεδονία. Συγχαρητήρια στην Αννούλα και στα αγαπητά μας, εξαδέλφια Δήμη και Γεωργία και καλά στέφανα.

Βασίλης και Αννίτα Πρεκεζέ

ΓΑΜΟΙ

— Στις 24 Οκτωβρίου 1993 παντρεύτηκαν στην Αθήνα δύο εκλεκτοί νέοι: ο ορθοπαιδικός γιατρός, Γεώργιος Πύρρος από τη Θεσσαλονίκη και η φιλόλογος καθηγήτρια Έφη Βασ. Λαλιώτη, κόρη της Ποτούλας Χρηστάκου από το Τσούνι. Παράνυμφοι ήταν ο Γιώργος και η Χρυσούλα Γρηγόρη (γένος Σουρλή) επίσης από το Τσούνι.

— Στο Toronto παντρεύτηκαν στις 31 Ιουλίου 1993 ο Κώστας Γκάτζιος, γιος της Ελένης Κ. Μαχαίρα με την Πατρίτσια Πεθεριώτη από την Τρίπολη.

— Στις 27 Νοεμβρίου παντρεύτηκαν στη Μεμβούρνη η Πατ. Κυριακοπούλου, (κόρη της Δημητρούλας Σταυροπούλου από το Τσούνι), οικονομολόγος - καθηγήτρια και ο Ιωάννης Μαρινόπουλος Υψηλής Μαθηματικών, από την Καλαμάτα.

— Στις 4.9.93 παντρεύτηκε στο Μαρούσι η Πετρούλα Γεωρ. Πρεκεζέ, καθηγήτρια Γερμανικής Φιλολογίας με τον Αμερικανό Dan. Macormak, καθηγήτη Αγγλικών.

— Στη Βαρβίτσα παντρεύτηκε η Αραχοβιτοπούλα Κωνσταντίνα Χρήστου Λεβεντιά με τον Γεώργιο Ιωάν. Καναρά.

Καλή και ευτυχισμένη ζωή!

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 24 Αυγούστου 1993 πέθανε στη Μεμβούρνη Αυστραλίας ο Γεώργιος Βλήπτας, από τη Βαρβίτσα, σε ηλικία 73 ετών. Παντρεμένος με τη Μεταξία Σταυροπούλου, από τη Μεγάλη Βρύση, δημιούργησε άριστη οικογένεια, με μεγάλη εκτίμησή από όλα τα μέλη της οικογένειας στη Μεμβούρνη. Πατριώτες από Σκούρα-Βαρβίτσα, συγγενείς και φίλοι αποχαιρέτισαν με λύπη τον Γιώργο, που με τον ξαφνικό θάνατό του άφησε απαρνήγητος την αγαπημένη του γυναίκα Μεταξία, τα παιδιά του, τα αδέρφια του και όλους τους συγγενείς και φίλους που θα τον θυμούνται με αγάπη.

— Στις 8.10.93 πέθανε ξαφνικά ενώ έπαιζε μπάνο με τον Γιώργο Νικολάου Γρηγόρη, από το Τσούνι, 17 ετών βυθίζοντας στο πένθος την οικογένειά του, συγγενείς, συμμαθητές, και όλο το χωριό, που τον αποχαιρέτισαν στην τελευταία του κατοικία με θλίψη.

— Στις 8.10.93, πέθανε στο Άστρος ο Νικόλαος Ανδρ. Παπασταύρος 93 ετών.

— Τραγικό θάνατο βρήκε, στις 27 Οκτωβρίου 1993 πέφτοντας από την καρδιά του κήπου της στις Καρυές η Δημητρούλα χήρα Γεωργ. Καπερώνη 78 ετών. (γένος Πίτσιου).

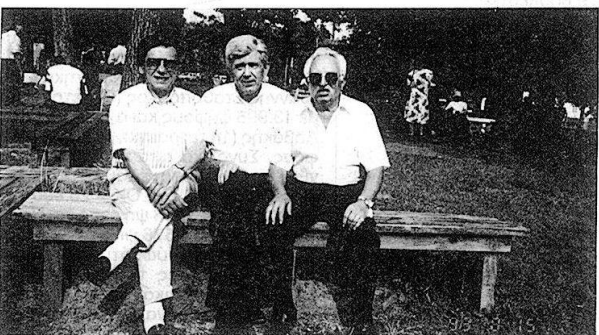
Από την Αμερική ήλθε ο γιος της Νίκος για να αποχαιρέτησε την αγαπημένη του μητέρα μαζί με τις αδελφές του την Τριαντάφυλη Μπολιάτη και την Πίτσα Μπλέσια αδελφία, ανήψια, εγγόνια, συγγενείς και φίλους στην τελευταία της κατοικία.

Η θεία Δημητρούλα ήταν μια καλή και αξία γυναίκα, υποδειγματική σύζυγος και μητέρα, γειτόνισσα, και φίλη, που θα τη θυμάται όλο το χωριό με αγάπη.

— Στις 7.11.1993 πέθανε ξαφνικά στο χωριό Τρύπη-Σπάρτης, όπου ήταν παντρεμένη με τον Γεώργιο Στσανιάκη, η Ευγενία κόρη του Παν. Πίτσιου και της Διαμάντως) 68 ετών.

Θερμά συλληπητήρια!

Καρυαί Πάρκ - Gastonia - Αύγουστος 1993

Τρεις παιδικό φίλοι Αραχοβίτες, συναντήθηκαν στο picnic της Αδελφότητας: ο γιατρός Δημήτριος Ν. Κολοβάς από τη Ν. Υόρκη, Κώστας Π. Διαμαντούρος από το Union S.C. και ο Πάνος Ι. Κοψιάτης από το Spartanburg και υποσέχθηκαν ο ένας στον άλλο να συναντηθούν το καλοκαίρι 1994 στις Καρυές.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΟΥΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 1800 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ο φιλόλογος καθηγητής κ. Ευάγγελος Π. Μαντζουράνης έδωσε στη δημοσιότητα βιβλίο 430 σελίδων με τίτλο «ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΟΥΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 1800 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ». Ότι και να γράφει κανείς για να κάνει την παρουσίαση αυτού του πολύτιμου βιβλίου θα είναι φτωχός και λιγστός, όσο για την αξία του πιστεύω ότι δεν μετριάται και θεωρώ τους Βουρβουρούς τυχερούς, που βρήκε ένας άξιος φιλόλογος που εργάστηκε με τόση αγάπη, κατέβαλε τόσους κόπους και πρόσφερε στο χωριό του αυτό το ιστορικό μνημείο, που καλύπτει σχεδόν δύο αιώνες.

Θεώρησα καλό να δημοσιεύσω στις ΚΑΡΥΕΣ μέρος από τον πρόλογο του συγγραφέα, γιατί μέσα απ' αυτό φαίνεται η σοβαρότητα με την οποία εργάστηκε, η αξία της προσφοράς του, αλλά και τα περιχθόμενα του βιβλίου του.

Μακάρι κάθε χωριό της πατρίδας μας (και ιδιαίτερα τα ορεινά που ιστορβόνησαν πληθυσμιακά) να βρει έναν άξιο καταγραφέα των οικογενειών του και της ιστορίας του, σαν το Βαγγέλη Μαντζουράνη.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αφορμή για να γράψω αυτό το βιβλίο μου έδωσε ο Οικογενειακό Δέντρο των Μαντζουράνων, που είχε τυπωθεί το 1954 ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Ιωάννου Μαντζουράνης, «Ο ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ», και περιλάμβανε από το 1770 μέχρι το 1954 170 άρρενες απογόνους.

Στην προσπάθειά μου να το συμπληρώσω με τους γεννηθέντες από το 1954 μέχρι σήμερα, σκέφτηκα: Γιατί να μη συμπεριλαμβάνονται και τα κορίτσια; Γιατί να μη συμπεριλαμβάνονται και οι σύζυγοι των ανδρών, σήμερα μάλιστα που έχουμε ισότητα των δύο φύλων; Γιατί να μην έχουμε και τα οικογενειακά δέντρα και των άλλων οικογενειών του χωριού μας; Έχοντας διαπιστώσει επιπρόσθετα ότι οι νέοι μας δε γνωρίζουν τους συγγενείς τους, μερικοί μάλιστα ούτε τα πρώτα ή τα δεύτερα εξαδέλφια τους, αποφάσισα να γράψω την ιστορία κάθε οικογένειας και να συνθέσω και το οικογενειακό της δέντρο.

Αυτή η εργασία έπρεπε να είχε γίνει πριν από 20 τουλάχιστον χρόνια, όταν ακόμη ζούσαν αρκετοί ηλικιωμένοι που θα με βοηθούσαν, για να φτάσω σε μεγαλύτερο χρονικό βάθος. Όμως, «κάλλιο αργά παρά ποτέ», που λέει και ο Λαός μας.

Ξεκίνησα λοιπόν την προσπάθειά μου αυτή πριν από πέντε χρόνια χωρίς να ξέρω ποιές δυσκολίες θα συναντήσω στο δρόμο μου, αλλά και πού να διεξάγω την έρευνά μου. Πρώτα απεικονίσθηκα στους κατοίκους συγγενείς κάθε οικογένειας και στους γειτονότερους. Όλοι τους προθυμίσθηκαν να βοηθήσουν ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Οφείλω πολλά σε όλους και τους ευχαριστώ θερμά για την προθυμία τους. Ιδιαίτερα αισθάνομαι την ανάγκη να αναφέρω τους μακαρίτες Φώτιο Τιμοκόντα ή Ηλία Βλάχο, Ευστάθιο Γεωργίου Καλαμούστο και Γεώργιο Ηλία Πανόπουλο (ΡΑΦΗ) για τις πολύτιμες πληροφορίες που μου έδωσαν, ο πρώτος για τη Βλαχική Οικογένεια, ο δεύτερος για την Καλαμοπολιτική Οικογένεια και ο τρίτος για όλες τις οικογένειες. Επίσης έχω χρέος να αναφέρω τη Χριστούλα Γεωργίου μιντά (ΚΟΥΤΣΙΟΥΒΙΡΑ), το Διονύσιο Μιχαήλ Καλαμίτη και τον Κωνσταντίνου Αντωνίου Σαμαρτζή για όλα τα στοιχεία που μου πρόσφεραν, καθώς και το Γεώργιο Βασιλείου Σαμαρτζή για όλες τις μαρτυρίες που πρόσθεσε στην επίσημη προσπάθειά μου και που είχε καταγράψει ως αυθόρμητο δέκτη από τη γιαγιά του Γεωργούλα.

Επίπτα πήγα στη Στρατολογία όπου βρήκα Μητρώα από το 1840, στην εκκλησία όπου βρήκα βιβλία γεννήσεων - βαπτίσεων, γάμων και θανάτων από το 1892 και ακόμη στη Μητρόπολη Μαντινείας, όπου βρήκα βιβλία γάμων από το 1860. Τέλος διάβασα δεκαεπταεπίσημες τόμους συμβολαίων στο Υποθηκοφυλακείο. Ευχαριστώ με όλη την ειλικρίνεια της ψυχής μου όλους όσους με βοήθησαν σε αυτόν τον τομέα της ερευνητικής μου προσπάθειας και με έκαναν κοινωνό σημαντικών καταγραφών.

Με όλο αυτό το υλικό και με τη βοήθεια των τεσσάρων Επετηρίδων των Βουρβουρών μπόρεσα να φτάσω ως το 1800 περίπου για τις περισσότερες οικογένειες και για τη Ρωμιακή ως το 1710 με τη βοήθεια της Ιστορίας της Γενιάς μου του Μπαρμπα - Κωστή Ρωμιάου. Τέλος μπόρεσα να φτάσω ως το 1715 για τη Μαντζουρανακή Οικογένεια με τη βοήθεια του Δέντρου των Μαντζουραναίων του «Γυμνασάρχου».

Για να συμπληρώσω τα στοιχεία που μου έλειπαν επεκτέθηκα την Αράχωβα, τη Σελλασία, την Κονδίστα, τη Σπάρτη, τη Βορδόνια και τις Κροκέες Λακωνίας, τον Άγιο Πέτρο, τα Καστριχώρια Έλατο, Καρπούλα, Ωριά και Άγιο Ανδρέα, τον Πλάτανο και το Χάραβο Κυνουρίας, την Αθήνα, τα Φίλια και τα Καλύβια Μεσσηνίας και μάλιστα τηλεφωνικά πολλές φορές με τους διάφορους συμπατριώτες και τους συγγενείς τους.

Ευάγγελος Π. Μαντζουράνης - ΤΩΝΙΑ Γ. ΠΡΙΜΠΑ

ΜΙΑ ΑΞΙΑ ΝΕΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΒΡΕΣΘΕΝΑ

Κόρη του Βρεσθενίτη κ. Γεωργίου Πρίμπα, τραπεζικού, και της φιλόλογου καθηγήτριας κ. Άνας Καλκίνη - Πρίμπα είναι η ασκουμένη δικηγόρος, Τώνια, η οποία από τα φοιτητικά της χρόνια συμμετέχει ενεργά σε πολλούς συλλόγους κοινωνικών, επιστημονικών, Λαοκρατικών, Πανελληνίων και Ευρωπαϊκών, καταλαμβάνοντας σημαντικές θέσεις και διακρίσεις.

Τελευταία εξελέγη πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Νέων Νομικών (Europan «Low Students Association ELSA»), που ιδρύθηκε στη Βιέννη το 1981.

Η ELSA διοργανώνει συνέδρια και σεμινάρια για την πρόωση νομικών θεμάτων, ανταλλαγή πληροφοριών και εξεύρεση τομέων συνεργασίας και αλληλογνωριμίας των ευρωπαϊκών νέων δικηγόρων στα πλαίσια της «Ενωμένης Ευρώπης».

Μαζί με τις άλλες δραστηριότητές της, η Τώνια Πρίμπα κυκλοφόρησε μια θαυμάσια εργασία της (βιβλίο 455 σελίδων) με τίτλο «ΟΔΗΓΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ» την έκδοση του οποίου έκαμε το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Στο βιβλίο αυτό συμπεριλαμβάνονται όλα τα ιδρύματα (Κρατικοί φορείς ή κληροδοτήματα) τα οποία προσφέρουν υποτροφίες για την Ελλάδα και το εξωτερικό σε μαθητές, σπουδαστές και επιστήμονες. Είναι ταξινομημένα με αξιολογιαστή ακρίβεια, λεπτομερειακή περιγραφή, με το νομικό τους πλαίσιο, μέχρι και τον τρόπο υποβολής των δικαιολογητικών.

Για την πολύτιμη αυτή έκδοση είναι βέβαιο ότι η Τώνια Πρίμπα κατανάλωσε άπειρες ώρες εργασίας, αλλά αν δεν διέθετε τα αναμφισβήτητα επιστημονικά της εφόδια θα ήταν δύσκολο να την πραγματοποιήσει.

Ήδη τα 1000 πρώτα αντίτυπα βρίσκονται στις βιβλιοθήκες (Δημόσιες και Δημοτικές) όλης της Ελλάδας και στα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Πανεπιστημιακές και Τεχνικές Σχολές) όλης της χώρας για την εξυπηρέτηση των σπουδαστών.

Χιλιάδες νέοι που ψάχνουν για υποτροφίες, θα βρουν στον ΟΔΗΓΟ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ της Τώνιας Πρίμπα ό,τι προσφέρεται σήμερα στον τομέα αυτόν.

Εκτός όμως από την πρακτική αξία του βιβλίου, αυτή η πολύμοχη εργασία αποτελεί σημαντική προσφορά στην ιστορία των επιστημών, τις οποίες εξυμνούν οι υποτροφίες που υπάρχουν και δίδονται σήμερα.

Συγχαρητήρια πολλά αξίζουν στην Τώνια Πρίμπα και σε όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτής της θαυμάσιας έκδοσης.

Ευχόμαστε επίσης στην Τώνια υγεία και δύναμη για την πραγματοποίηση όλων των στόχων και προσδοκίων που έχει για το μέλλον της.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

— ΤΑΞΙ —
ΚΑΡΥΩΝ

— ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ —

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑ (0731) 95 366 - 95 365
95 347
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26 878
26 997

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

— Στο Πανεπιστήμιο της Μεμβούρνης σπουδάζει Μαθηματικά — Οικονομικά (20 έτος) η Σοφία Κυριακοπούλου (κόρη της Δημήτρη Ι. Σταυροπούλου).

— Δίπλωμα Master's (M.B.A.) πήρε από το Πανεπιστήμιο του Manchester Αγγλίας, ο Ηλίας Θόδωρος Γρηγόρης (γιός της Νίτσας Αθανασαίδου από το Τσούνι) και εντάχθηκε στο δυναμικό της Εταιρίας Τσοχώνη.

— Εξαιρετική επιτυχία είχε στις Πανελλαδικές εξετάσεις ο Παναγιώτης Δημ. Σουρλής από το Τσούνι και είναι πρωτοετής φοιτητής του Μαθηματικού Τμήματος στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Στο επίσημο λεύκωμα της Αδελφότητας Αραχοβιτών Charlotte βλέπουμε με χαρά πολλά Αραχοβιτόπουλα που αποφοίτησαν από Πανεπιστήμια:

— Η Janet Κοψιάτη κόρη του Βασίλη και της Λούλας Κοψιάτη (γένος Κιούση) και εγγονή του μπαρμπα Γιάννη Κοψιάτη πήρε πτυχίο Φιλοσοφίας και Ιστορίας της Τέχνης από το Wofford College S.C. και τώρα κάνει τις μεταπτυχιακές σπουδές της για Master's στο Πανεπιστήμιο St. Andrews της Σκωτίας.

— Η Ελένη Μαχαίρα, κόρη του Πάνου και της Νίτσας Μαχαίρα πήρε δίπλωμα φαρμακοποιού από το Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας.

— Ο Γιάννης Σωτήρος Βασίλης πήρε δίπλωμα πολιτικού Μηχανικού και Οικονομικών από το Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας και θα συνεχίσει για δίπλωμα Master's.

— Ο Arthur Tomas Siachos γιός του Tom Siachos και της Μαριγούλας και εγγονός της Χριστίνας και του Πάνου Χάρκα, αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας και σχεδιάζει να συνεχίσει με υποτροφία σπουδές ιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Καρολίνας.

Συγχαρητήρια σε όλους.

Θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στον αναδεξιμό μας Παναγιώτη Δημητρίου Σουρλή που μέσα από τις τόσο δύσκολες Πανελλαδικές Εξετάσεις 1993 βγήκε νικητής και πέτυχε στη Μαθηματική Σχολή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Του ευχόμαστε να είναι υγιής και να συνεχίσει τις σπουδές του με ζήλο και σοβαρότητα, όπως έκανε μέχρι τώρα και να τον καμαρώσουμε με «καλό πτυχίο».

Με αγάπη οι νονοί του Ελένη και Πάνος Γκλέκας

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

— Από τη μακρινή Τουλάνδη ήλθαν ο Πάνος Βαρελάς από το Βασσάρ, υπάλληλος της Εταιρίας Τσοχώνη με τη γυναίκα του Βούλα (γένος Μαγανιά) και βάπτισαν το αγοράκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Χαρίλαο (23.10.93).

— Από την Αυστραλία ήλθε η Ασπασία Ευαγγ. Καρδάρη για φθινοπωρινή επίσκεψη στα χωριά Καρυές, Άγιο Πέτρο, καθώς και στην Αθήνα για να ιδεί τις κόρες της τα εγγόνια της, συγγενείς και συμπατριώτες.

— Φθινοπωρινή επίσκεψη έκαναν επίσης στην Ελλάδα ο Δήμος Αρδάμης και ο κουνιάδος του Ντίκος Παν. Νάτρωμος με τη γυναίκα του Πίτσα που ήλθαν από το Toronto.

— Επίσης ήλθαν ο Δημήτριος Β. Κούτρης με τη γυναίκα του Ελένη (γ. Καστανά). Ήλθαν, για λίγες μόλις μέρες, από το Ουάσινγκτον ο κ. Γεώργιος Λάσκαρης με τη σύζυγό του Άννα και τους συμπετέβρους του κ. κ. Σιδάσο και Χριστίνα Λιακοπούλου από τις Κολλίνες, πραγματοποιώντας τις καλοκαιρινές τους διακοπές.

Κατά την διάρκεια της εδώ παραμονής τους, εκτός από το Άστρος — ιδιαίτερη πατρίδα της οικογένειας Λάσκαρη — επισκέφθηκαν ακόμη τον Βασσάρ, τα Βέρροια, τα Τσιντζά, τις Κολλίνες, τους Γαργαλιάνους και τις Σπέτσες.

Περισσότερο να τονίσουμε ότι έφυγαν όλοι τους ευχαριστισμένοι και ιδιαίτερα το ζεύγος Λιακοπούλου που γνώρισε για πρώτη φορά τα όμορφα χωριά του Πάρνανα.

— Από το Charlotte ήλθε τον Αύγουστο για καλοκαιρινές διακοπές η Πίτσα Γ. Δαντζίκη (γ. Μαχαίρα) καθώς και τα αδέρφια της Χαράλαμπος Κ. Μαχαίρας και τη γυναίκα του Τίνα (κόρη του Γεωργ. Διαμαντούρου).

Επίσης ήλθε η Ελένη Μαχαίρα με την κόρη της Γεωργία και τον άνδρα της Robert.

— Από την Καλιφόρνια ήλθε η Ελένη Πανοπούλου (γ. Μαχαίρα) με την κόρη της Τζίνα και το γιό της Βασίλη.

— Από την Αμερική ήλθαν επίσης τα παιδιά της Πίτσας Ντεβέκου Βασιλίας και Γιώργος Μποροβάς.

— Από τη Νότιο Αφρική ήλθαν στο Τσούνι Σπάρτης ο Βασίλης Κουμανταράκης καθώς και η Μαργαρίτα Γεωργίου Μαϊμνή με τον άνδρα της.

— Στο Τσούνι ήλθαν επίσης από την Αμερική τα αδέρφια Δήμος, Σοφία και Νώντας Χρήστου Νικόλη και οι αδελφές Τσεβούλα και Αρετή Ανδρέα Καλύβα.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΟΥΔΕΑΣ

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1993 πέθανε σε νοσοκομείο της Αγγλίας, σε ηλικία 77 ετών, ένα σημαίο των στέλεχος της Εταιρίας Τσοχώνη και καλός πατριώτης ο Βασίλης Σπυδεάς. Γεννήθηκε στον Κλαδό το 1916 και το 1937 διορίστηκε στην Εταιρία Τσοχώνη, στην οποία υπηρέτησε 46 συνολικά χρόνια από το 1937 ως Διευθυντής και 12 ως Διευθύνων Σύμβουλος.

Με την εργατικότητα του, την ευγένεια το χαρακτήρα του και την άφινη συμπεριφορά του, αποτελούσε υπόδειγμα όχι μόνο για τους εργαζομένους στην Ε.Τ., αλλά και για όλους όσους τον γνώριζαν, συγγενείς, πατριώτες και φίλους. Βοήθησε και έδωσε κατευθύνση σε πολλά Ελληνόπουλα που κατατάχθηκαν στην Ε.Τ. και θα τον θυμούνται όλοι με αγάπη.

Ευτυχώς τα δημιουργήσε άριστη οικογένεια με την αγαπημένη του γυναίκα Νίνα και τρεις κόρες.

Στον επικείμενο λόγο του ο Γ. Τσοχώνης είπε μεταξύ των άλλων: «ο Βασίλης Σπυδεάς, άγγιξε τη ζωή όλων μας και είμαστε πλουσιότεροι μ' αυτό του το άγγιγμα».

Αιωνία του η μνήμη

ΧΟΥΠΗΣ ΚΩΝ. ΙΩΑΝΝΗΣ

Άλλο ένα από τα διακεκριμένα τ. στελέχη της Εταιρίας Τσοχώνη έφυγε από τη ζωή τον Ιούλιο 1993 στην Πάρο, όπου έκανε τις διακοπές του, ο Ιωάννης Κων. Χούπης. Γεννήθηκε στη Βαμβακού το 1907 και ήταν γιος του αείμνηστου δασκάλου Κωνσταντίνου Χούπη και της Γεωργίας Τσοχώνη. Τελειώσε το Σχολαρχείο της Βαμβακούς και το γυμνάσιο της Σπάρτης και αφού εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, εντάχθηκε στο δυναμικό της Εταιρίας Τσοχώνη. Υπηρέτησε 17 έτη στις Γαλλικές Αποικίες της Αφρικής και κατόπι στο Παρίσι ως Διευθυντής, μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Παντρεμένος με τη Ματίνα Μπάρρη, από την Καστάνια Κυνουρίας, απόχτησαν δυο γιους και έζησαν ευτυχισμένοι ανάμεσα στα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Επισκεπτόταν τακτικά τη Βαμβακού και ήταν ολόχαρος όταν βρισκόταν στο αγαπημένο του χωριουδάκι.

Ας είναι ελαφρό το χέμα που τον σκέπασε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Δ. ΛΟΥΠΟΥ

Στις 17 Οκτ. απεβίωσε στο London Ont. Canada η Παναγιώτα (χήρα που αιμεινήστου Δημητρίου Λούπου από την Βαμβακού).

Αρνήθη πίσω της απαρνήγορτους τ' αδέρφια της τα παιδιά της, τα εγγόνια της τα δισέγγονά της τ' ανήψια της και όσους την γνώριζαν και την αγαπούσαν τόσο πολύ. Όλοι μας θα την θυμώμαστε γιατί πάντα υπήρχε θέση στην καρδιά της και στο σπίτι της όχι μόνο για την οικογένειά της αλλά και για όλους τους συγγενείς και γνωστούς.

Σε όλους εμάς, πολύκλαυτη θεία Παναγιώτα θα μείνει αιώνια στη μνήμη μας.

Τ' ανήψια σου Δημήτριο, Άννα Βαϊόλα.

«ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ» 1993

Τον Σεπτέμβριο πραγματοποιήθηκε για 11η φορά το ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ, ένας αγώνας δρόμου 250 χιλιομέτρων με Ελληνική και Διεθνή συμμετοχή δρομέων (Αθήνα-Σπάρτη). Είναι ένα ευγενικό αγώνισμα που αναβίωσε μέσα από τις σελίδες της ένδοξης Ελληνικής ιστορίας μας, όπως ο Ολυμπιακός Αγώνας και ο Μαραθώνιος Δρόμος. Πιστεύοντας ότι όλοι μας πρέπει, αν δεν συμμετέχουμε, τουλάχιστον να γνωρίζουμε τι είναι και πως καθιερώθηκε το «Σπάρταθλον», δημοσιεύουμε στις ΚΑΡΥΕΣ το εισαγωγικό άρθρο από το καταποικιστικό φυλλάδιο του «Συνδέσμου Σπάρταθλον» που μου έδωσε ο φίλος Δήμαρχος Σπαρατιών κ. Δημοσθένης Ματάλας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ

Σίγουρα δεν είναι τυχαίο που, οι περισσότεροι σύγχρονοι αθλητικοί αγώνες είναι εμπνευσμένοι από τις σελίδες της Ελληνικής Ιστορίας!

Το 1896 αναβιώνουν στην Αθήνα οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες. Ο άνθρωπος που ανέστησε το αρχαίο ολυμπιακό ιδέωδες - ο Γάλλος βαρώνος Πιερ Ντε Κουμπερτέν - άντλησε την ιδέα από ένα μεγάλο κεφάλαιο της Ελληνικής Ιστορίας και, οι Αγώνες αυτοί ονομάζονται πάλι, Ολυμπιακοί!

Μια άλλη σελίδα της Ιστορίας - η διαδρομή που έτρεξε ο Αθηναίος οπλίτης από τον Μαραθώνα στην Αθήνα, για να αναγγείλει την είδηση της μεγάλης Νίκης των Αθηναίων - εμπνέει τον επίσης Γάλλο ελληνολάτρη φιλόλογο, Μιχαήλ Μπρεάλ, να αναβιώσει, την ίδια χρονιά, το ιστορικό αυτό γεγονός με την καθιέρωση ενός αγώνα δρόμου κάπου 42 χιλιομέτρων! Ο αγώνας αυτός ονομάζεται από τότε Μαραθώνιος!

Σχεδόν 90 χρόνια αργότερα, ένας Άγγλος αυτή τη φορά - ο σμήναρχος της Πολεμικής Βρετανικής Αεροπορίας Τζων Φόντεν - μελετά και ξαναμελετά την αρχαία ελληνική Ιστορία και τον Ηρόδοτο, εντυπωσιασμένος από το κατόρθωμα του Φειδιππίδη που, το 490 π.Χ. έτρεξε από την Αθήνα μέχρι τη Σπάρτη λίγο πριν από τη μάχη του Μαραθώνα, για να ζητήσει τη συμπαράσταση των Σπαρτιατών! (1) Ο Φόντεν, ιστορικός, παράλληλα και δρομέας μεγάλων αποστάσεων ο ίδιος, εμπνέεται με τη σειρά του από αυτή τη σελίδα της Ιστορίας και αναπτύσσει με δική του ο ίδιος τις δυνατότητες ενός σημερινού ανθρώπου, να καλύψει τρέχοντας μια κακοτράχαλη διαδρομή 250 χιλιομέτρων, όση είναι και η απόσταση από την Αθήνα μέχρι τη Σπάρτη!

Το θρόνοπαρνο του 1982 ο Φόντεν είναι έτοιμος να κάνει πράξη το όραμά του! Βρίσκεται στην Αθήνα με άλλους 4 συναδέλφους του της Βρετανικής Πολεμικής

Αεροπορίας και, τα χαράματα της 8ης Οκτωβρίου, θα ξεκινήσουν όλοι μαζί από το χώρο της Αρχαίας Αγοράς με κατεύθυνση τη... Σπάρτη! Θα τρέχουν πάνω στα βήματα του αρχαίου στρατιωτικού αγγελιοφόρου Φειδιππίδη! Θα ακολουθήσουν μια διαδρομή που, άλλοτε από τις αναφορές του Ηρόδοτου κι' άλλοτε συμπερασματικά, από τις συνθήκες και καταστάσεις που επικρατούσαν το 490 π.Χ. στην αρχαία Ελλάδα, θεωρείται σαν η πλησιέστερη που ο Φειδιππίδης έπρεπε να είχε ακολουθήσει.

Ξέρουν ακόμα καλά πως ο Ηρόδοτος, περιγράφοντας το κατόρθωμα του Φειδιππίδη, αναφέρει πως ο αθηναίος ημεροδρόμος έφτασε στη Σπάρτη «την επομένη της ημέρας που ξεκίνησε από την Αθήνα». Δεν καθορίζει όμως πότε ξεκίνησε και πότε έφτασε! Κι' αυτό είναι κάτι που ο Φόντεν και η ομάδα του θα εξακριβώσουν - εάν βεβαίως κάποιος απ' αυτούς καταφέρει να φτάσει τρέχοντας στην πρωτεύουσα της Λακωνίας!

Την άλλη μέρα - 9 Οκτωβρίου του 1982 - κάπου 36 ώρες μετά το ξεκίνημα από την Αθήνα, ο Τζων Φόντεν βρίσκεται μέσα στην Σπάρτη! Μισή ώρα νωρίτερα είχε κλάσει τερματίζοντας μπροστά στο μπροστινό άγαλμα του βασιλιά Λεωνίδα, ο συνάδελφός του, Τζων Σάλτενς και τέλος, ο Τζων Μακάρθου τερματίζει στη Σπάρτη σε χρόνο λιγότερο από 40 ώρες!

Και οι τρεις τους έφτασαν τρέχοντας από την Αθήνα στην Σπάρτη, την επομένη της ημέρας που ξεκίνησαν! Ο Ηρόδοτος είχε δίκαιως! Δύομιση χιλιάδες χρόνια μετά τον Φειδιππίδη, 3 άνθρωποι άνθρωποι είχαν τρέξει 250 χιλιόμετρα πάνω στα χνάρια του! Μια ακόμα σελίδα της Ελληνικής Ιστορίας είχε αναβιώσει!

Κατά την παραμονή του στην Αθήνα το Φθινόπωρο του 1982, ο Φόντεν απέκτησε ένα φίλο και θαυμαστή - τον Μάικ Κάλλαχαν, νόμιμο κάτοικο της Ελλάδας και θερμό φιλέλληνα. Με μια ομάδα φίλων, ο Κάλλαχαν βοήθησε τον Φόντεν και τους συναδέλφους του να διοργανώσουν και να τρέξουν δοκιμαστικά τη διαδρομή του Φειδιππίδη και, συνεπαρμένους ο ίδιος από το μεγάλο αυτό γεγονός, αρχίζει να οραματίζεται την καθιέρωση ενός διεθνούς συναρπαστικού υπερμαραθωνίου αγώνα δρόμου, που θα αναβίωσει μια ακόμα σελίδα της ελληνικής Ιστορίας και που θα γινόταν κάθε χρόνο στην Ελλάδα, πάνω στα βήματα του Φειδιππίδη!

Έτσι γεννήθηκε το ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ!

Ο Κάλλαχαν και οι φίλοι του πετυχαίνουν στο σκοπό τους! Κηρύσσουν τα ιδανικά τους μ' ενθουσιασμό! Απειθύνονται σε κάθε φίλο και γνωστό, φέρνουν ε' επαφή του

ΤΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΗΡΩΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΟΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ.

Στο προηγούμενο φύλλο, «οι Καρυείς», στη συνέχεια των δημοσιευμάτων «Το ημερολόγιο της κατοχής» από το βιβλίο του αείμνηστου Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου, αναφέρθηκαν στην ηρωικότερη ίσως μορφή της αντίστασης του νομού Λακωνίας, τον απαράμιλλο σε ανθρωπισμό, επιστημονική κατάρτιση και αλτροισμό ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΡΒΟΥΝΗ.

Ας μου επιτραπεί σήμερα, αφού συμπληρώσω τα όσα αναφέρθηκαν εκεί με όσα αναφέρει για το ίδιο πρόσωπο σε μια μονογραφία του με τίτλο «ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ 1939 - 1946» (Β' έκδοση 1979) ο Επίτιμος Θεολόγος Γυμνασιάρχης κ. Κ.Α. Γλεντής, να αναφερθώ στη συνέχεια και σε δύο άλλες χαρακτηριστικές πράξεις αυτοθυσίας, άλλων προσώπων, κατά την τραγική εκείνη περίοδο.

Η μια από αυτές αναφέρεται στη γενναία όσο και υπερήφανη στάση του Νομαρχεύοντος τότε στη Λακωνία, Σπαρτιάτη κ. Παναγιώτη Γ. Δεσποτόπουλου και καταγράφεται και αυτή στο προαναφερθέν βιβλίο του κ. Γλεντή και μια άλλη που περιλαμβάνεται στο βιβλίο του Καπαρελιώτη φίλου κ. Διονύση Β. Ηλιόπουλου με τίτλο «Η ΜΑΝΘΥΡΕΑ» και υπότιτλο ΚΑΠΑΡΕΛΙ - ΓΑΡΟΥΝΙ - ΝΤΑΡΑ (έκδοση 1992).

Εξιστορώντας τα όσα δραματικά έλαβαν χώρα μετά το χτύπημα των Γερμανών από τους αντάρτες στο Μονοδέντρι στη σελίδα 69 του βιβλίου του κ. Γλεντή, λέγει (για τον ΚΑΡΒΟΥΝΗ) επί λέξει τα εξής: «... εκείνο που δεν επιδέχεται αμφιβολία, είναι η πατριωτική όσο και ανδρική στάση του, την ώρα της εκτέλεσης. Ο Γερμανός υπαξιωματικός και ακόλουθος του Φρουράρχου, που είχε μόνιμη διαμονή σε επιταγμένο δωμάτιο της κατοικίας μου, με λίγα σπασμένα Ελληνικά μας αποκάλυψε την ίδια μέρα της ταφής των θυμάτων, με έκδηλη τη λύπη του. «Μεγάλο πατριώτη το Ντόκτορ. Χαρίζε ζωή του η Γερμανία είπε Τζένεραλ. Εκείνος νύξ. Ένα παιδάκι από τα 4 αδελφία είπε, να ζήσει. Όχι, είπε ο Γερμανός Αξιωματικός. Αυτό το γέρο είπε Ντόκτορ. Ούτε αυτό είπε, ο Γερμανός. Έβρισε τότε τη Γερμανία και τους Γερμανούς, ο Ντόκτορ και τότε τον έβρισαν στο πρόσωπο με το πολυβόλο». Αυτό τα λόγια παραθερμάμενα ακούσαμε με τη γυναίκα μου από το στόμα του Γερμανού, που τα συνόδεψε με χειρονομίες για να καταλαβαίνουμε. Αυτά τα θύματα καλύτερα η γυναίκα μου. Αλλά τ' ακούσαμε με περισσότερες λεπτομέρειες κι από πολλούς άλλους που και εκείνοι άκουσαν από Αξιωματικούς Γερμανούς στα σπίτια τους.

Όλοι οι Γερμανοί εκείνοι που εμπιστεύθηκαν σε Έλληνες τη σκηνή της εκτέλεσης του Καρβούνι, που γνώριζε καλά τη Γερμανική γλώσσα, δε δίστασαν να εκφράσουν το θαυμασμό τους για την ανδρική στάση και για τον πατριωτισμό του Καρβούνι.

Και λίγο πιο κάτω. «Οι ραδιόφωνοι σταθμοί των αντιστασιακών χωρών και της Μέσης Ανατολής αντήχωναν στα πέλατα του κόσμου την εκτέλεση από τους Ναζί των 118 Σπαρτιατών στη θέση Μονοδέντρι.

Μεγάλη δε υπήρξε η συγκίνηση και σ' όλο το Μοριά. Στην αιμάτινη αυτή σπονδή αφιερώθηκε τότε το παρακάτω ποίημα που μας παράδωσε ο Δ. Καλλιάνης.

**Μονοδέντρο βαθύριζο, αιματοβαμμένο
στις ρίζες του κρουνοῦ ανοήτη και τρέχει γαίμα,
κι έπνιξε όλα τα χωριά, κατέβη στα ποτάμια.
Ανέβη πάνω στις κορφές, εμπήκε στον Ευρώτα.**

**Πέρασε κι ένας αιχτός κι έβαψε τα φτερά του.
Τον είδαν τ' άλλα τα πουλιά κι όλα τον εσπίασαν.
Μα κείνος πέταξε ψηλά, περνάει στη δόλια Σπάρτη.
Ο Αγιολιάς τον χαιρείται ο Αγιολιάς τον τρεμεί.**

Δ. Καλλιάνης

Και αυτά μεν για το Χρήστο Καρβούνι και τους υπόλοιπους 117 ήρωες. Σχετικά τώρα με την ανδροπική, υπερήφανη και γενναία στάση του

Νομαρχεύοντος και Γερμανομαθούς κ. Δεσποτόπουλου στη σελίδα 86 του ίδιου βιβλίου διαβάζουμε: «Μια αξιόπαινη πράξη, που σημειώθηκε στη διάρκεια των ανταρτογερμανικών συγκρούσεων αξίζει, νομίζω, να μείνει στην ιστορία του τόπου σαν παράδειγμα.

Ο Γερμανός Φρουράρχος αξίωσε από τη νομαρχία έναν κατάλογο πολιτών, να τον έχει για μελλοθάνατους στις περιπτώσεις φόνων Γερμανών από τον Ε.Λ.Α.Σ.

Ο Νομαρχεύων τότε Δεσποτόπουλος παρουσιάστηκε στο Γερμανό Φρουράρχο, ζήτησε χαρτί κι έγραψε σ' αυτό μόνο τ' όνομά του «Τον εαυτό μου, που ορίζω, είπε στο Φρουράρχο, σας παραδίδω, άλλον Έλληνα δεν έχω το δικαίωμα να σας παραδώσω». Από τότε οι Γερμανοί ζητούσαν θύματα μόνο από το Τάγμα.

Είναι μια πατριωτική στάση που δεν πρέπει ν' αγνοούν οι Σπαρτιάτες». Να συμπληρώσω εδώ ότι σε μια πρόσφατη προσωπική τηλεφωνική επικοινωνία που είχα με τον ίδιο τον κ. Δεσποτόπουλο, που μου επιβεβαίωσε τα παραπάνω, πρόσθεσε ότι εκτιμώντας τη στάση του αυτή ο Γερμανός φρουράρχος, ονόματι Becker, αφού σηκώθηκε όρθιος τον εκχαίρησε διά χειραφτίας, αναγνωρίζοντας έτσι την ανωτερότητά του και ότι αυτό έγινε κατά το μήνα Μάιο του 1943, πριν δηλαδή από τις εκτελέσεις στο Μονοδέντρι.

Το τρίτο περιστατικό αδελφικής αυτοθυσίας και απροσμέτρητης Γερμανικής κτηνωδίας που εξιστορείται στη σελίδα 83 του προαναφερθέντος βιβλίου του κ. Ηλιόπουλου έχει ως εξής:

«... Μετά την παρένθεση αυτή και συνεχίζοντας την εξιστόρηση των γεγονότων του χωριού, πρέπει να σταματήσουμε στις 23 Φεβρουαρίου 1944. Την ημέρα αυτή, ένας Γερμανός αξιωματικός μπήκε στις φυλακές του συντάγματος της Τρίπολης μ' έναν κατάλογο στο χέρι, που περιελάμβανε τα ονόματα εξήντα Ελλήνων πατριωτών φυλακισμένων. Διετάχθη η συγκέντρωση των φυλακισμένων στο προαύλιο της φυλακής. Ο αξιωματικός άρχισε να διαβάζει τα ονόματα. Όποιος άκουγε τ' όνομά του έπρεπε να βγει και να προχωρήσει στην άλλη μεριά του προαυλίου.

Οι Γερμανοί στρατιώτες με το δάχτυλο στη σκανδάλη του όπλου, ήταν έτοιμοι να επιβάλουν την ποινή του θανάτου σ' όποιον θά 'δειχνε ανυπακοή. Ανάμεσα στους φυλακισμένους αυτούς ήταν και οι αδελφοί Κατσιγιάννη, που τους είχαν συλλάβει οι Γερμανοί στο χωριό προ των Χριστουγέννων του 1943. Κατά την εκφώνηση των ονομάτων εκφωνείται και τ' όνομα του Κων/νου Κτσιγιάννη. Τη στιγμή εκείνη προχωρεί και βγαίνει ο αδελφός του Θεόδωρος λέγοντάς του. «Εσύ Κώστα έχεις γυναίκα και παιδιά και πρέπει να ζήσεις».

Η αυτοθυσία του αδελφού συγκίνησε τους πατριώτες. Ήταν όμως ανώφελη γιατί σε λίγο εκφωνείται και τ' όνομα του Θεόδωρου Κατσιγιάννη. Κάποιοι φυλακισμένοι που 'ερε Γερμανικά, είπαν στο Γερμανό αξιωματικό το συμβάν. Αυτός άκουσε, κοινοστάθηκε και συνέχισε την εκφώνηση των ονομάτων. Τους εξήντα αυτούς πατριώτες τους οδήγησαν πίσω από τις φυλακές, στη χούντα του Άγιο - Νικόλα κι εκεί τους εκτέλεσαν. Έτσι έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα οι αδελφοί Κατσιγιάννη, όπως την έδωσε και ο αδελφός τους Παναγιώτης στο Αλβανικό μέτωπο, τραγουδώντας τον Εθνικό μας Ύμνο μαζί με τους άλλους πενήντα οκτώ πατριώτες».

Αν και οι ηρωικές αυτές πράξεις μπορεί να φαντάζονται σε πολλούς από τους σημερινούς νέους σαν παραμύθια κάποιας μακρινής περιόδου, δεν παύουν να αποτελούν γεγονότα της πρόσφατης μάλιστα ιστορίας μας πραγματικότητας.

Είναι πράξεις που οφείλουν να εμπνεύσουν, να καθοδηγήσουν και να παραδειγματίζουν τις παρουσίες και επερχόμενες γενεές της πατρίδας μας, αν θέλουμε να μείνει Αυτή για πάντα Μεγάλη Ελεύθερη και Υπερήφανη.

Νίκος Χ. Σταυρούλου - Καθηγητής Μαθηματικών

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου

Φεβράριος 1944

Στις 2 του Φεβράριου σήμανε πρωί πρωί συναγερμό η καμπάνα του Αγίου - Αντρέα και κατά τις εννιά μπήκαν στην Αράχοβα με αυτοκίνητα 180 Γερμανοί και, χωρίς να σταματήσουν στον Άγιο - Αντρέα, τράβηξαν προς τη Ράχη. Μιά ισοσκληλέτα, που πήγαινε μπροστά κι έφτασε ως την Αγία - Παρασκευή, πολυβόλησε γυναίκαίκα, που έτρεχαν να φύγουν μακριά, στις θέσεις Σπηλιάς και Παλιόμυλο.

Κατά το μεσημέρι οι Γερμανοί έφυγαν απ' το χωριό. Οι 80 τράβηξαν για τη Βαμπακού και οι υπόλοιποι για τα Βρέστενα. Πήραν και δύο Αραχοβίτες για οδηγούς και 20 μουλάρια για να μεταφέρουν τα πυρομαχικά τους, γιατί πήγαιναν τώρα με τα πόδια. Όσοι Αραχοβίτες είχαν καταφύγει στην Κρύα - Βρύση και τον Ξαγδαριά είχαν μεγάλες τρομάρες. Από μέρος τώρα οι Γερμανοί που ήταν στα Βρέστενα έκαναν ταχτικά «αναγνωρίσεις» κι είχαν φτάσει μια μέρα με πυροβολισμούς και πολυβολισμούς ως τη Χελωνόλακκα. Όλοι έτρεξαν να κρυφθούν στο λόγγο. Έτσι έκαναν και σήμερα όταν έμαθαν ότι οι Γερμανοί κινήθηκαν απ' την Αράχοβα προς την Κάτω Ρεματιά. Είχαν περάσει πολλές ώρες οι Γερμανοί και δεν εννοούσαν να βγουν απ' τους κρυψώνες τους στο λόγγο. Τ' αγρίμια του βουνού το ίδιο χάνουν μπρος στη θύελλα.

Στις 12 του Φεβράριου μια ώρα πριν από το μεσημέρι μπήκε στο χωριό ένα Γερμανικό αυτοκίνητο με 15 στρατιώτες. Δε σήμανε συναγερμό, γιατί οι σκοπιές το πήραν για Ελληνικό. Οι Γερμανοί σταμάτησαν λίγη ώρα στο Άγιο - Αντρέα και τράβηξαν για τη Βαμπακού. Στη θέση όμως Θεοτόκο σταμάτησε το αυτοκίνητο, γιατί δεν μπορούσε να προχωρήσει απ' το πολύ χιόνι, κι ξαναγύρισε στην Αράχοβα. Στη Ράχη κατέβηκαν οι Γερμανοί απ' το αυτοκίνητό τους και κάθισαν ως μία ώρα. Κατά τη μία μετά το μεσημέρι έφυγαν. Οι Αραχοβίτες άντρες είχαν μετακινηθεί την ώρα αυτή προς τα ακρινά σπίτια του χωριού για ... κάθε ενδεχόμενο.

20 του Φεβράριου. Ήταν νύχτα ακόμη - 5 η ώρα - όταν σήμανε συναγερμό η καμπάνα της Αγίας - Παρασκευής. Κείνη τη στιγμή είχε έρθει στο χωριό ένας νεαρός Βρεστανίτης 16 χρονών, ο Παρασκευάς Κ. Μπαλάρας και ειδοποίησε ότι πολλοί Γερμανοί έρχονται «δια νυκτός» με τα πόδια προς την Αράχοβα. «Είχα βγει τη νύχτα - μας διηγήθηκε - απ' τα Βρέστενα, για να στήσω αγκιότρια, να πιάσω κοτσάκια και άλλα πουλιά. Άξαφνα βρέθηκε μπρος σε Γερμανούς που βάδισαν στο μικρό δρομάκι που περνάει δίπλα απ' τα Βρέστενα. Είχαν οδηγό ένα Βουρλόπι. Μ' έπιασαν, και τρώμαξα να τους πείσω, δείχνοντάς τους τ' αγκιότρια, ότι είχα βγει για πουλιά. Μ' άφησαν ελεύθερο. Εγώ εν τω μεταξύ κατάλαβα από κάτι λόγια του οδηγού ότι έρχονται προς τα εδώ κι έτρεξα να ειδοποιήσω».

Με το συναγερμό όλο το χωριό βρέθηκε στο πόδι. Έτρεχαν όλοι προς τον Έλατο, το Δάσος και Διρέματα. Πολύ λιγοί έμειναν. Οι Γερμανοί άρχισαν να φανούν. Όπως μάθαμε αργότερα, ο οδηγός προσοιπήθηκε πως έχασε το δρόμο κι έτσι μόλις στις 9 μπήκαν στο χωριό. Έβαλαν αμέσως φυλάκια στον Άϊ - Γιάννη, στην Αγία - Παρασκευή, στον Ντούσκιο και στον Άγιο - Κωνσταντίνο, μοιράστηκαν στα σπίτια κι έπεισαν να κοιμηθούν, γιατί ήταν άπυτοι και κουρασμένοι απ' την ολονύχτια πορεία. Ήταν 90 περίπου άντρες.

Το βράδυ απέσυραν όλα τα οπλοχέλια τους και κοιμήθηκαν πάλι στα σπίτια δύο δυο, τρεις τρεις παρὰ. Ο Διοικητής τους έμεινε στο σπίτι του Ν. Λεβεντάκη. Ζήτησε απ' τον Πρόεδρο - αυτή τη φορά ο Πρόεδρος δεν είχε φύγει με τους άλλους, ελπίζοντας να εξεμμενεί με την παρουσία του τους Γερμανούς κι έτσι να μην επαναλάβουν, όπως όλοι φοβήθηκαν, τις απαίσεις αγριότητας της 19ης του Σεπτεμβρίου - ζήτησε λοιπόν ο Γερμανός έναν οδηγό, για να τους δείξει το δρόμο προς τον Κάμπο της Αράχοβας. Ο Πρόεδρος τους έδωσε για οδηγό τον Ταχυδρόμο της Αράχοβας Π. Ι. Πουλοκέφαλο.

Στις 4 το πρωί 22 του Φεβράριου έφυγαν οι Γερμανοί απ' το χωριό και τράβηξαν προς τον Κάμπο. Όταν όμως έφτασαν στα Καμίνια, αντί να τράβηξουν προς τον Κάμπο, πήραν το δρόμο για τα Καλύβια. Όπως μάθαμε αργότερα, πήγαιναν να πιάσουν ή να εξεντώσουν το φυλάκιο ελέγχου των Ανταρτών. Είχαν, φαίνεται, πληροφορίες πού θα μπορούσαν να το βρουν. Το φυλάκιο όμως τους κατάλαβε εγκαίρως και οι Αντάρτες απομακρύνθηκαν.

Συνεχίζεται

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΥΩΝ

Με φροντίδες της Κοινότητας και μάλιστα με αυτεπιστασία, για εξοικονόμηση χρημάτων, τελείωσε το έργο της αποχέτευσης ολόκληρου του συνοικισμού Πιγυούρας, μήκους 750 μ. που στοίχισε 4.000.000 δρχ. (επιχορήγηση ΣΑΤΑ).

Τα λήμματα διοχετεύονται σε αποφρακτικούς βόθρους στη θέση Λογός.

Στις 21 Σεπτεμβρίου η Κοινότητα Καρυών πραγματοποίησε γεωτρήση στη θέση Άγιος Μάμμος, με αρνητικό αποτέλεσμα, αφού μέχρι βάθους 150 μ. δεν βρέθηκε νερό. Η δαπάνη (600.000 δρχ.) καλύφθηκε από προαιρετικές εισφορές δημοτών.

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ., της Κοινότητας ευχαριστούν όλους τους Αραχοβίτες που για μια ακόμη φορά πρόσφεραν διάφορα χρηματικά ποσά και καλύφθηκαν τα έξοδα της γεωτρήσης.

ΒΑΣΣΑΡΑΣ

Το εισόδημα του λαδιού, που είναι η βασική πηγή ζωής για το χωριό, είναι εφέτος στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων χρόνων. Η παρατεταμένη ανομβρία και ο πολύ ζεστός καιρός του Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου έξερσαν όχι μόνο τον καρπό, αλλά κινδυνεύουν να ξεραθούν και τα ελαιόδενδρα.

Γάμοι

Στη Βέρροια έκαναν το γάμο τους ο Νικόλαος Ράπτης και η Δήμητρα Ρίζου Ποντίκα και εγκαταστάθηκαν στο Βασσαρά. Έτσι μια νέα οικογένεια προστέθηκε στο χωριό.

Θάνατοι

— Στις 6.10.93 πέθανε και κηδεύτηκε στο Βασσαρά η Αικατερίνη χήρα Παν. Μουτζούρη, 80 ετών.
— Στις 14.9.93 πέθανε στον Άσυλο Ανιάτων Σπάρτης και κηδεύτηκε στο Βασσαρά η Παναγιώτα χήρα Λεωνίδα Καζή, 86 ετών.
— Επίσης πέθαναν και κηδεύτηκαν στο Βασσαρά η Θεώνη Βακάλη του Κων. 89 ετών, και η Παναγιώτα Παν. Οικονόμου, 58 ετών.

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Όπως σε όλα τα χωριά του Πάρνου, έτσι και στη Βαρβίτσα λιγοστά ήταν τα κάστανα και τα καρύδια της φετινής παραγωγής.

Με το τέλος του καλοκαιριού ερημιά επικράτησε στο χωριό. Το Δημοτικό Σχολείο τα τελευταία χρόνια έπαψε να λειτουργεί και τα παιδιά μεταφέρονται δωρεάν με μισθωμένο αυτοκίνητο στην Αράχοβα και φοιτούν στο εκεί σχολείο μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Το Δεκέμβριο που οι γονείς τους μετακομίζουν στη Σκούρα, τα παιδιά συνεχίζουν τα μαθήματά τους στο Δημοτικό Σχολείο Σκούρας.

ΤΣΟΥΝΙ

Προς όλες τις κατευθύνσεις αναπτύσσεται το όμορφο χωριουδάκι, που ανήκει στο Δήμο Σπαρτιατών και συνεχώς αυξάνει με νέες οικοδομές.

Τελευταία, με απόφαση του Δήμου Σπαρτιατών, μειώθηκε η αρτιότητα των οικοπέδων από 1000 τ.μ. σε 500 τ.μ.

ΚΛΑΔΑΣ (από τη γραμματική της Κοινότητας Γεωργία Τσαποίτη)
— Στις 7.7.93 η Χρυσάνθη σούζ. Ιωάννη Γούνη, οδοντοτεχνίτη, γέννησε το δεύτερο παιδί της (κοριτσάκι).

— Στις 17.8.93 η Παναγιώτα Δήμου, σούζ. Λεωνίδα Σκρέκα γέννησε το πρώτο τους παιδί (αγοράκι).

— Στις 31 Ιουλίου βαπτίστηκε η εγγονή του Προέδρου της Κοινότητας Κλαδά κ. Ιωάννη Π. Κολοβού, παιδί της κόρης τους Αντωνίας και του γαμβρού του Χρυσογιάννη Καλομοίρη και ονομάστηκε Βασιλική.

— Στις 18 Ιουλίου έγιναν οι γάμοι του Ιωάννη Π. Βερδήλου και της Αθανασίας Χριστοπούλου από τις Αμύκλες.

Συγχαρητήρια σε όλους.

ΚΑΣΤΑΝΙΤΣΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1993

Η Καστανίτσα είναι ένα πανέμορφο χωριό φυλισμένο στις υπώρειες του ανατολικού Πάρνου, απομονωμένο σαν αετοφωλιά ανάμεσα σε δάση από πανύψηλες καστανιές, και κτισμένο κατά μήκος μιας καταπράσινης ρεματιάς.

Λίγα χιλιόμετρα δασικό δρόμο από τη Βαμπακού μας αποκάλυψαν το ιστορικό χωριό που εφέτος γιορτάζει 700 χρόνια ιστορικής ζωής, αφού η πρώτη γραπτή αναφορά του ονόματος της Καστανίτσας γίνεται σε Χρυσόβουλο του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Ανδρόνικου το έτος 1293.

Η Καστανίτσα είναι ένα από τα χωριά της Τσακωνιάς, οι κάτοικοι της οποίας θεωρούνται - και από ιστορικές και γλωσσολογικές μελέτες αποδεικνύεται - ότι είναι Λακωνικής καταγωγής, αφού ιδρύθηκαν από Λάκωνες που κατέφυγαν εκεί μετά την κάθοδο των αγρίων Σλαβικών φυλών που διέλυσαν το κράτος των Λακεδαιμονίων τον 7ο και 8ο μ.Χ. αιώνα. Οι πρόσφυγες αυτοί, κυρίως κτηνοτρόφοι, έζησαν απομονωμένοι, ανέπτυξαν μια ιδιότυπη κοινωνική ζωή, με οικονομική υπέρβαση, αφού ανέπτυξαν όλες τις τέχνες και οι μικροί οικισμοί εξελίχθηκαν σε ακμάζουσες κώμες. Οι Τσακωνείς διαμόρφωσαν ένα ιδιότυπο γλωσσικό ιδίωμα με τη δομή και τις ρίζες της Λακωνικής Δωρικής γλώσσας.

Εκτός από κτηνοτρόφοι και γεωργοί έγιναν άριστοι πετρομαστροί, καμιναραίοι (ξυλοκάρβουνοι και ασβέστη) ξυλοουργοί, υφαντές κ.ά. Τα σπίατα καλοχτισμένα με πέτρα και με στέγες σκεπασμένες με οχιστολιθικές πλάκες, στέκουν σαν μάρτυρες της ευμειρούσας άλλοτε Τσακωνικής κοινωνίας. Μεταπολεμικά τα χωριά εγκαταλείφθηκαν, ακολουθώντας την τύχη των ορεινών και απομονωμένων χωριών, αφού η πολιτεία αρνήθηκε τελείως να μελετήσει και να υποστηρίξει τη ζωή των κατοίκων εκεί με ηλεκτροδότηση, διάνοξη δρόμων, υδροδότηση και άλλα έργα που θα συγκρατούσαν τους εργατικούς και προοδευτικούς Τσακωνείς στον τόπο τους. Η ερήμωση των πανέμορφων χωριών ήταν αποτέλεσμα της μετανάστευσης των κατοίκων τους που φεύγοντας άφησαν πίσω την ψυχή τους.

Τα τελευταία χρόνια η Καστανίτσα, η Σίτσινα, ο Πραστός και τα άλλα ορεινά Τσακωνοχώρια έγιναν παραθεριστικά χωριά για τους πρώην μόνιμους κατοίκους τους.

Φθάνοντας λοιπόν στην Καστανίτσα εντυπωσιαστήκαμε από την ομορφιά του χωριού, το σπίτι που ελαμταν κάστρο, τις περιποιημένες πλατείες, τους πεντακάθαρους δρόμους και την κίνηση και τη ζωντάνια που παρουσιάζει το χωριό. Ήταν Δευτέρα 9 Αυγούστου και στην Καστανίτσα γιορτάζαν τα 700 χρόνια της ζωής της, από τότε που ο «Ανδρόνικος εν Χριστώ τῷ Θεῷ πιστός βασιλεύς και αυτοκράτωρ των Ρωμαίων» έκαμε την «απόλυση» του χρυσόβουλου λόγου του, στον οποίο αναφέρεται η «Καστανίτσα» (Καστανίτσα) και ετέρα κώμη τα λεγόμενα Τσιτζίνα και ο ναός των Αγίων Αναργύρων».

Οι εκπλήξεις διαδέχονταν η μια την άλλη και ομολογώ ότι ήταν μία αποκαλύψη αυτής ο εορτασμός. Καθίσαμε με τον άνδρα μου σε ένα καφενείο όπου ντόπιοι Καστανιτσιώτες έδωσαν να μας κερσίσουν και μας έδωσαν το πρόγραμμα των εορταστικών εκδηλώσεων, ένα καλοτυπωμένο βιβλιαράκι 35 σελίδων με εγχρωμες φωτογραφίες και κίστα, προσφορά της Αγγελικής Αγιωργίτη των Εκπαιδευτηρίων «Ο ΠΛΑΤΩΝ».

Διαβάζουμε ότι οι εορταστικές εκδηλώσεις πραγματοποιούνται με τη συμμετοχή της Κοινότητας Καστανίτσας, του Συλλόγου Απανταχού Καστανιτσιωτών «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος», του Μορφωτικού και Φυσιολατρικού Συλλόγου Καστανίτσας «ο Άγιος Παντελεήμων» και με τη συνεργασία της Εταιρείας Αρκαδικών Γραμμάτων και Τεχνών.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων κάλυψε 16 ημέρες στην Καστανίτσα (31.7.93 έως 15.8.93) και 5 στην Αθήνα (από 4.10.93 έως 9.10.93).

Τι να πρωταναφέρει κανείς από ένα τόσο πλούσιο πρόγραμμα; Η μία ημέρα πιο ενδιαφέρουσα από την άλλη! Τυχεροί όσοι μπόρεσαν να παρακολουθήσουν όλες τις εκδηλώσεις και ήταν πάρα πολλοί, αφού ο ξεναγός και τα σπίατα του χωριού ήταν γεμάτα από Καστανιτσιώτες και φίλους της Καστανίτσας.

Η οργανωτική επιτροπή φρόντισε να αξιοποιήσει όλα τα σημεία του χωριού για να έχουν ποικιλία οι εκδηλώσεις.

Στην κεντρική πλατεία έγιναν μουσικές, χορευτικές και θεατρικές εκδηλώσεις, αλλά και στην πλατεία του Αγ. Γίννη γενικό γλέντι και αθλητικές εκδηλώσεις, καθώς και στον Άγιο Παντελεήμονα Κοντολινά.

Το σχολείο είχε γίνει ένα λαογραφικό μουσείο με πλούσιο υλικό: είδη λαϊκής τέχνης, αντικείμενα του σπιτιού, της αuliς και του κήπου, βιβλία και ιστορικά έγγραφα και ό, τι άλλο ζωντανεύει το παρελθόν.

Η αίθουσα του Πολιτιστικού κέντρου ήταν χώρος των ομιλιών και συζητήσεων, ένας χώρος φίλικός και όμορφο διακοσμημένος. Τα θέματα ποικίλα που κάλυπταν καθηγητές Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης ειδικό στον τομέα τους, που όχι μόνον κάλυπταν υπερίθυνα τα θέματα αλλά διεύηγγαν με επιτυχία τις συζητήσεις με τους προβληματισμούς που προέκυπταν.

Αξιοθαύμαστη ήταν πραγματικά η οργάνωση και η επιτυχία αυτών των εκδηλώσεων και χρειάστηκαν ασφαλώς άπειρες ώρες εργασίας για να αποφασιστούν, να συντονιστούν και να πραγματοποιηθούν.

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε τα θέματα των ομιλιών και συζητήσεων.

Α. «700 χρόνια Καστανίτσα, το Τσακωνοχώρι της Αρκαδίας» από τον Ιστορικό - Συγγραφέα Δημήτρη Χούπη.

Β. «Η διατήρηση του τοπικού χρώματος και της λαϊκής αρχιτεκτονικής της Καστανί-

τσας» από τους αρχιτέκτονες Τάκη Κανατά, Αργύρη Πετρονότη, Γεώργιο Καλκακιάτη και Θανάση Δοξιάδη.

Γ. «Πολύτιπα παραδοσιακά οργανοπαίχτες της Κυνουρίας» από το Γιάννη Αρβανίτη.

Δ. «Η Τσακωνική διάλεκτος της Καστανίτσας και η διαφορά των δύο Τσακωνικών γλωσσικών ιδιωμάτων» από τον Αγαθόκλη Χαρολαμπούλο.

Ε. «Οι οχυρώσεις στην Αρχαία Κυνουρία» από τον Παν. Φάκλαρη.

ΣΤ. «Γνωριμία με τη Λαϊκή μας Τέχνη» από το Γεώργιο Αικατερινίδη.

Ζ. «Οικολογία και Περιβάλλον» από τον Κώστα Σπανόπουλο.

Από τις συνεδριάσεις δεν έλειψαν οι εκκλησιασμοί, οι καταθέσεις στεφάνων στο μνημείο των πεσόντων, οι δημόσιοι χοροί, οι παραθέσεις δείπνων στους καλεσμένους, τιμητικές αναφορές στους πνευματικούς ανθρώπους ιστορικούς-λογотεχνες-ποιητές της Καστανίτσας, προβολές διαφανειών, θεατρική παράσταση στην Τσακωνική διάλεκτο και παράσταση Καραγκιόζη.

Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει στην έκθεση βιβλίων για την Καστανίτσα και την Τσακωνία Κυνουρίας, όπου τη σημαντικότερη θέση κατείχαν τα βιβλία του Καστανιτσιώτη ιστορικού και λαογράφου Δημήτρη Χούπη. Ο πολυγραφότατος αυτός συγγραφέας έχει προσφέρει πολύτιμο έργο στην καταγραφή της ιστορίας και της παράδοσης, της περιοχής. Σε επόμενα φύλλα των ΚΑΡΥΩΝ θα κάνουμε την παρουσίαση των έργων του.

Συγχαρητήρια αξίζουν σε όλους όσους συνέβαλαν στην οργάνωση αυτού του Πολιτιστικού Καλοκαιριού στην Καστανίτσα του Πάρνου.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

ΕΝΘΥΜΙΟΝ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Από την Αμερική μας έστειλαν τη φωτογραφία οι αγαπητοί φίλοι Ελένη και Κώστας Διαμαντούρος, με γράμμα στο οποίο αναφέρουν ότι οι εικονιζόμενοι είναι τα αδέρφια Ιωάννης και Παναγιώτης Πρεκεζές (δεξιά), Παναγιώτης Δήμας (καθιστός αριστερά) και όρθιος πίσω άγνωστος, όλοι Αραχοβίτες, στρατιώτες στη Μικρά Ασία το 1922, πριν από την καταστροφή. Ρωτώντας στην πλατεία του χωριού για το όνομα, του αγνώστου, με βεβαίωσαν όλοι ότι «ο άγνωστος» είναι ο Βασιλής Πουλοκέφαλος και ο καθιστός αριστερά δεν είναι ο Παναγιώτης Δήμας αλλά ο Ιωάννης Πίτσος. Οι εικονιζόμενοι είναι όλοι μακαρίτες και όπως γράφει ο Κώστας όλοι όσοι πολέμησαν στη Μικρά Ασία είναι ήρωες.

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΣΤΗ ΓΑΣΤΟΝΙΑ Η.Π.Α.

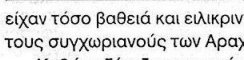
Μεγάλη επιτυχία είχε και φέτος το πανηγύρι των Αραχοβιτών στη Γαστονία, που έχει γίνει παράδοση να συγκεντρώνονται εκεί Αραχοβίτες και φίλοι τους απ' όλα τα μέρη. Το ιδιόκτητο KARYAI PARK αναανεώμενο με έργα που συνεχώς το βελτιώνουν, εξασφαλίζει ένα ζήμερο χαράς σ' όλους τους ξενητεμένους. Οι επιτροπές που ήταν υπεύθυνες για κάθε τομέα εργάστηκαν με ζήλο και εκείνο που ήταν χαρακτηριστικό είναι η παρουσία και η συμμετοχή στο Δ.Σ. της Αδελφότητας και στις οργανωτικές επιτροπές νέων προσώπων, που είναι τα Αραχοβιτόπουλα της 2ης και 3ης γενιάς μεταναστών. Αυτό δείχνει ότι οι παλαιότεροι έχουν μεταδώσει στα παιδιά και στα εγγόνια τους την αγάπη για το πανηγύρι και τη λαχτάρα τους να συνεχιστούν οι δεσμοί φιλίας ανάμεσα στους απόδημους Αραχοβίτες, ενώ ταυτόχρονα, αναενώνεται η αγάπη για τη γενέτειρα, τις Καρυές Λακωνίας.

Από το ετήσιο λεύκιμα που μας έστειλε ο γραμματέας της Αδελφότητας κ. Ανδρέας Βασιλάκης, δημοσιεύουμε στις ΚΑΡΥΕΣ το Μήνυμα του Προέδρου κ. Γεωργίου Κουτσογιώργα, φωτογραφίες των Δ.Σ. του ανδρικού και γυναικείου τμήματος της Αδελφότητας και τις επιτροπές που ήταν υπεύθυνες για τη διοργάνωση του Πανηγυριού.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αγαπητοί Συμπatriώτες και Φίλοι:

Με ξεχωριστή χαρά σας καλωσορίζω στο Πάρκο Καρυά για το ετήσιο πανηγύρι μας και πικνίκ. Έχω με φθάσει σε ένα άλλο σημαντικό σημείο της ενδόξου ιστορίας της Αδελφότητάς μας, καθώς φέτος εορτάζουμε το εβδομηκοστό έτος της ιδρύσεώς της. Η Αδελφότητάς μας έχει πλούσιο και δημιουργικό παρελθόν όπως αποδεικνύεται από τις προηγούμενες εκδόσεις του ετήσιου Πανηγυρικού μας Λεύκιματος. Είμαθα πάντοτε ευγνώμονες στους προγενεστέρους μας που υπηρέτησαν τόσο εντίμως, και οι οποίοι

είχαν τόσο βαθειά και ειλικρινή αγάπη για την ιδιαίτερα των πατρίδα και για τους συγχωριανούς των Αραχοβιτών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Καθώς εξετάζα περασμένες εκδόσεις του ετήσιου Πανηγυρικού Λεύκιματος, μου έκανε εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο οι πρώην πρόεδροι απέδιδαν φόρον τιμής στους προηγούμενους των και στα καθορθώματα της οργανώσεώς μας. Το άρθρο που μου έλκυσε την προσοχή περισσότερο ήταν στην έκδοση του 1990 γραμμένο από τον συμπατριώτη μας Χαράλαμπον Κ. Μαχαίρα, με τον τίτλο «ΕΚΤΕΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟ ΜΑΣ», όπου μεταξύ των άλλων γράφει: «Αντιλήφθηκα ότι ίσως να μην εκτελούμε όπως πρέπει τους στόχους που έθεσαν οι ιδρυτές, και η οργάνωσή μας επί του παρόντος, μάλλον, ζητεί κατεύθυνση». Πόσο κατάλληλο και πόσο επίκαιρο ήταν το άρθρο του Χαράλαμπτ! Ακριβώς όμως, όταν η Αδελφότητάς άρχισε να κινείται ανεπιτυχώς, μία νέα πνοή καθαρού αέρα φύσηξε και έφερε κοντά της μία νέα γενιά Αραχοβιτών η οποία, είμαι βέβαιος, θα την προωθήσει στη δεκαετία του 1990 και πέραν.

Σας καλωσορίζω και θέλω να είστε μάρτυρες του αναανεωμένου ενθουσιασμού που έχει γεμίσει τόσοι και τόσοι νέους Αραχοβίτες. Πιστεύω ότι η τύχη γυρίζει ευνοϊκά και η δεκαετία του '90 θα μας φέρει πλησιέστερα τον ένα με τον άλλο. Οι νέες οικογένειες λαχταρούν για τα ιδανικά που τόσο αγαπούσαν οι ιδρυτές και η Αδελφότητάς συναντά την πρόκληση, καλλιεργώντας το αίσθημα της αγάπης, της αλληλεγγύης και του σεβασμού μεταξύ των μελών της. Το παρόν έτος ήταν πολύ ικανοποιητικό για μένα. Η Αδελφότητάς έχει προσθέσει μια νέα ευχάριστη διάσταση στη ζωή μου και είμαι υποχρεωμένος και ευγνώμων σε όλους σας για την υποστήριξή σας και την έμπνευση. Είναι πολύ ευχάριστο να βλέπω κανείς τους ανθρώπους γεμάτους ελπίδες, θάρρος και ενθουσιασμό. Εύχομαι να σας ιδώ όλους στην 70ην επέτειο της ιδρύσεως της Αδελφότητάς. Ο Θεός νάναι πάντα μαζί σας.

Γεώργιος Ι. Κουτσογιώργας

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ - GASTONIA ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1993

Από αριστερά: 1η σειρά: Παρασκευά Ι. Μαχαίρας, Γεώργιος Ν. Βασιλάκης, Νίκος Κ. Καρυγιάννης, Δημήτριος Α. Πούλος, Ιωάννης Π. Μαχαίρας.
2η σειρά: Δημήτριος Κ. Καπερώνης, Σωτήριος Ι. Βασιλάκης, Ιωάννης Κ. Σκιούρης, Γεώργιος Ι. Ανδριόπουλος, Γεώργιος Ι. Κουτσογιώργας, Παρασκευά Ι. Βασιλάκης, Δημήτριος Ν. Καστανάς, Ανδρέας Ν. Βασιλάκης, Ηλίας Ι. Σιαρρής, Παναγιώτης Ι.Κ. Ι. Καπερώνης.

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Με μεγάλη λύπη πληροφορήθηκα το θάνατο του εκδότη της εφημερίδας «ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ» Χριστόφορο Βούλγαρη, (14.9.1993), σε ηλικία 83 ετών. Μεγάλωσε στους Βουτιάνους, όπου έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Μετά τις γυμνασιακές σπουδές του στη Σπάρτη, εργάστηκε ως τυπογράφος σε τυπογραφεία αρχικά στην Καλαμάτα και κατόπιν στη Σπάρτη. Παντρεύτηκε με τη Μάτα (γένος Κακοκέφαλο από τον Κλαδά) δημιούργησε εξαιρετική οικογένεια με τρεις κόρες, και ένα γιό, άριστα αποκαταστημένους. Η αγάπη του για το όμορφο χωριό του τον οδήγησε πριν από 38 χρόνια στην έκδοση της εφημερίδας «ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ», την οποία έγραφε και τύπωνε μόνος του. Η προσφορά του αυτή αγαπήθηκε από τους Βουτιανίτες, οι οποίοι στήριξαν αυτή την προσπάθεια, και θεωρείται «θόλος» το ότι η εφημερίδα αυτή διατηρήθηκε τόσα πολλά χρόνια. Ο καλός φίλος, Βουτιανίτης, κ. Βαγγέλης Κοιμιατάρκης μου έλεγε προ ετών ότι «η προσφορά του Χριστόφορου Βούλγαρη στο χωριό είναι πολύ μεγάλη γιατί η εφημερίδα του είναι ο κρίκος που ενώνει όλους τους Βουτιανίτες, όπου κι αν βρίσκονται, και δεν υπάρχει πρόβλημα του χωριού που να μη τον πονάει και πάντοτε με ευγένεια, συμπάθεια και αγάπη φροντίζει για όλα, μέσα από τις στήλες της εφημερίδας του».

Πραγματικά ο Χ. Βούλγαρης έχει καταγράψει την ιστορία του χωριού του επί 4 συνεχείς 10 ετών και άφησε έργο πολύτιμο για τον τόπο μας. Πεθαίνοντας παρακάλεσε τα παιδιά του να συνεχίσουν το έργο του και όλοι ευχόμεστε να τα καταφέρουν, έτσι ώστε η εφημερίδα των Βουτιανών να είναι ένα αιώνιο μνημείο του ιδρυτή της, Χριστόφορου Βούλγαρη.
Αντίνα Γκλέκα - Πρεκετζέ.

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΗΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ
Τ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΣΤΟΥ

Υπεύθυνη: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ
ΦΑΡΡΩΝ 10 - ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61 ΤΗΛ. 8076 778 - 6516 700
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΒΕΕ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 71 - ΤΗΛ. 3624.728 - 3609.342
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.500
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25
ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ. 10.000

ΤΟ Δ.Σ. ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ CHARLOTTE

Από αριστερά: Νίκη Βασιλάκη - γραμματέας αρχείου, Έλλη Χάρακα, Κική Καπερώνη - αντιπ. γραμματέας, Λίτσα Καπερώνη 2η Αντιπρόεδρος, Βασιλική Βασιλάκη - Πρόεδρος, Πότα Μαχαίρα - 1η Αντιπρόεδρος, Λούλα Κούβαρη, Ελένη Κουτσογιώργα και Τούλα Βουκίδου.
Απουσιάζουν: Μαρία Γιαννικά - Ταμίας, Λίτσα Καρυγιάννη και Πότα Μαυροειδή.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗ ΓΑΣΤΟΝΙΑ (14 - 15 - 16 Αυγούστου 1993)

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΔΟΧΗΣ: Όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας.
2. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ: Ιωάννης Κ. Σκιούρης - πρόεδρος, Γεώργιος Ν. Βασιλάκης, Νίκος Κ. Καρυγιάννης, Παναγιώτης Ι. Καπερώνης, Ιωάννης Μαχαίρας, Ιωάννης Ρ. Κουτσογιώργας, Σωτήριος Ι. Βασιλάκης.
3. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΣΟΔΟΥ: Ιωάννης Σταθάκης - πρόεδρος, Ιωάννης Χονδρός, Παρασκευά Μαχαίρας, Νίκος Κοσιφαύτης, Βαγγέλης Διαντζίκης.
4. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΚΟΥ: Γεώργιος Βασιλάκης - πρόεδρος, Παναγ. Μαυροειδής, Σωτήριος Βασιλάκης, Γιάννης Σκιούρης, Παρασ. Βασιλάκης, Νίκος Καρυγιάννης, Δημ. Πούλος.
5. ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΡΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΗ: Γεώργιος Ι. Κουτσογιώργας, Ιωάννης Κ. Σκιούρης.
7. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΑΓΗΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ: Θόδωρος Α. Χάρακας, Παν. Ι. Μαχαίρας, Σωτήριος Ι. Βασιλάκης, Βακί Διαντζίκη.
8. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ: Γεώργιος Ι. Κουτσογιώργας - πρόεδρος, Ανδρέας Ν. Βασιλάκης, Γεώργιος Ν. Βασιλάκης, Θόδωρος Ι. Μαχαίρας, Κώστας Ι. Βουκίδης, Ιωάννης Π. Κουτσογιώργας, Ιωάννης Μαχαίρας.
9. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΑΡ: Ηλίας Ι. Σιαρρής - πρόεδρος, Γεώργιος Β. Διαντζίκης, Γεώργιος Κερχουλάς, Γεώργιος Διαμαντούρος.
10. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ: Γεώργιος Βασιλάκης - πρόεδρος, Κώστας Καρυγιάννης - Σύλλογος γυναικών.
11. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΠΑΣΚΕΤ: Παύλος Τ. Τσαχάκης, Ιωάννης Γ. Κουτσογιώργας, Γεώργιος Ν. Μίλλερ.
12. ΜΟΥΣΙΚΗΣ: Κώστας Ν. Καρυγιάννης, Παν. Ι. Καπερώνης.
13. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΦΕΔΩΝ ΚΑΙ ΓΛΥΚΩΝ: Ο Σύλλογος γυναικών.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΗΛΙΑ

της Ελένης Μπελιά

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ιδιαίτερη σημασία απέδιδε ο Μάταλας και στην εφαρμογή των άρθρων του Οργανικού Νόμου που αφορούσαν στον διορισμό των μελών και των τριών εθνοτήτων στην δημόσια διοίκηση ή στον δικαστικό κλάδο. Επειδή δε προέβλεπε τον πλήρη εκβουλγαρισμό της διοικήσεως, επείσθη να αποστείλει (9/21 Μαΐου 1879) στην Ελληνική Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως την ανάγκη να τροποποιηθεί το άρθρο του Οργανικού Νόμου με το οποίο καθιερώθηκε η ισοβιότητα των δημοσίων υπαλλήλων, διότι υπήρχε κίνδυνος να παραμείνουν ισόβιοι οι υπηρέτες κατά την εφαρμογή του Νόμου Βουλγαροί, πολλοί από τους οποίους ήταν μέλη πανσλαβιστικών κομμάτων. Δια την αντιμετώπιση του κινδύνου αυτού ο Μάταλας πρότεινε την τροποποίηση του σχετικού άρθρου και την παραχώρηση προθεσμίας τριών ετών δια την επιλογή και τον διορισμό νέων υπαλλήλων.

Ο Μάταλας επεδίωκε τον διορισμό Ελλήνων και στην ανώτερα βαθμίδα της Διοικήσεως. Έτσι, έκαμε σχετικές παραστάσεις προς τον Γενικό Διοικητή της Επαρχίας με την ακόλουθη επιχειρηματολογία: «Κατά τι ήθελε βλάψει την πλειοψηφία ή τα συμφέροντα αυτής, εάν εις έκαστον γραφείον Διευθυντηρίου υπήρχε και εις τμηματάρχης Έλληνας, απ' ους αι αποφάσεις των τμηματάρχων ήθελον γίνεσθαι κατά πλειοψηφίαν; ... κατά τι ήθελε βλάψει αι προκαλούμεναι γνωμοδοτήσεις των νομαρχών, εάν μία τούτση πρόβλεπε δε ενός νομαρχού Έλληνας;».

Ο στόχος του Μάταλα είναι προφανής. Το ελληνικό στοιχείο εισερχόμενος στη δημόσια διοίκηση της Επαρχίας θα ήταν δυνατόν να επικρατήσει λόγω της μορφώσεώς του, σε πολλούς τομείς, να προστατεύσει τα δικαιώματα που του παρέχει ο Οργανικός Νόμος και να προστατίσει τα εθνικά του συμφέροντα. Οι ενέργειες όμως του Μάταλα δεν φανταίται ότι εκαρποφόρησαν πράγμα που τον υποχρέωσε να καταγγείλει επανειλημμένως στο ελληνικό Υπουργείο των Εξωτερικών την τακτική αποκλεισμού των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας από τις δημόσιες υπηρεσίες της Επαρχίας.

Άλλο ζήτημα το οποίο απηχοήθησε σοβαρά τον Μάταλα ήταν η συμμετοχή των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας ως παρέδρων δικαστών στα μερικά δικαστήρια κατά την εκδίκαση διαφορών μεταξύ Ελλήνων και ατόμων άλλης εθνότητος. Ο Μάταλας απεδύθη σε πραγματικό αγώνα δια να αποτρέψει την κατάργηση εκ μέρους της Διοικήσεως της Ανατολικής Ρωμυλίας του θεσμίου των μεκτών δικαστηρίων και των παρέδρων δικαστών, ο οποίος ίσχυε εις ολόκληρο το Οθωμανικό κράτος. Με την άποψή του αυτή συνεινένησαν ο Πρόεδρος της Διενδούσης Επιτροπής δια την Ανατολική Ρωμυλία και ο Πρέσβης της Αγγλίας στην Κωνσταντινούπολη.

Στις προσπάθειες του Μάταλα δια την συγκρότηση και την τόνωση του Ελληνισμού της Ανατολικής Ρωμυλίας εντάσσεται και η πρότασή του προς τον Διευθυντή της Δικαιοσύνης της Επαρχίας αυτής, ο οποίος του είχε ζητήσει την γνώμη του δια την οργάνωση των δικαστηρίων. Στην πρότασή του αυτή ο Μάταλας υπεστήριξε ότι, αφού η ελληνική γλώσσα ήταν δεκτή και απολύτως κατανοητή στα δικαστήρια, θα ήταν σκόπιμο να μεταληθούν από το ελληνικό κράτος δια την οργάνωσή τους συνταξιοδότη δικαστικοί. Η πρότασή όμως αυτή δεν έγινε, όπως ήταν φυσικό, δεκτή και η Διοίκηση της Επαρχίας αποφάσισε να μετακαλέσει Βοηθούς και απηυθύνθη σχετικώς προς τον πανσλαβιστή Rieger στην Πράγα.

Συνεχίζεται

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Τ. ΝΟΜΑΡΧΗ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Στις 12 Οκτωβρίου αποχώρησε από τη Νομαρχία Λακωνίας ο Νομάρχης κ. Αθ. Πέππας και σε αποχαιρετιστήριο μνημμά του μεταξύ των άλλων γράφει:

Θέλω, τελειώνοντας, να ευχαριστήσω τους δύο Σεβασμιωτάτους που τόσο πολύ μου συμπαράσταν, τους εκπροσώπους των Αρχών της Λακωνίας, της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, τους Δημοσίους υπαλλήλους και κάθε ένα Λάκωνα ξεχωριστά και να ευχηθώ, επικαλούμενος τη βοήθεια του Θεού, ατομική και οικογενειακή ευημερία, υγεία και πρόοδο σε σας και τα παιδιά σας και να σας διαβεβαιώσω ότι πάντα θα θυμάμαι την τόσο ένδοξη και φιλόξενη πατρίδα σας που παρά πολύ αγάπησα και δέθηκα συναισθηματικά μαζί της και μαζί σας.

Αθανάσιος Πέππας

Εν τω μεταξύ χρέη Νομάρχου εκτελεί προσωρινά ο Δ/ντής της Νομαρχίας κ. Ηλίας Μανδάλος.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΕΡΧΟΥΛΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ είχαμε δημοσιεύσει τις τελευταίες εξελίξεις σχετικά με την εκτέλεση, των δύο «μικρών» έργων (θέρμανση του Σχολείου και της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής και αλλαγή πλακιδίων στην ίδια εκκλησία, από τα χρήματα της Διαθήκης του αείμνηστου Μ. Κερχουλά.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Καρυών κ. Δ. Λεβεντάκης διαμαρτυρήθηκε διότι στο άρθρο αναφέρθηκε ανακριβώς ότι «στη σύσκεψη των τριών συμφωνήθηκε η έναρξη των εργασιών για την εκτέλεση των δύο έργων». Μας δήλωσε: «Εγώ συμφωνώ μόνο για τη θέρμανση του σχολείου και της εκκλησίας και όχι για την πλακοστράση, διότι είμαι δεσμευμένος με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου (αρ. απ. 44/1991) η οποία είναι αρνητική ως προς την αλλαγή του δαπέδου της εκκλησίας».

Η εφημερίδα μας με γνώμονα πάντα την αλήθεια και τη δημοσιογραφική δεοντολογία δημοσίευσε τη διαμαρτυρία του κ. Προέδρου και ζητεί συγγνώμη για τη λανθασμένη διατύπωση. Εξάλλου στο τέλος του άρθρου είχε αναφερθεί ότι ο «ιδιος θα παραδώσει τα κλειδιά του σχολείου στον εργολάβο-μηχανικό για να αρχίσει το έργο της θέρμανσης και πιστεύουμε ότι το ίδιο θα κάνει το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Καρυών για την Εκκλησία».

Εν τω μεταξύ όπως μάθαμε, οι πλάκες που έφερε στο χωριό ο εργολάβος για την αλλαγή του δαπέδου της ιστορικής εκκλησιάς, είναι απλές πλάκες τύπου Καρύστου, οι οποίες κρήθηκαν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία ακατάλληλες και το έργο σταμάτησε. Πολλές αμφιβολίες υπάρχουν στο χωριό για το αποτέλεσμα αυτής της πλακοστράσης. Μήπως είναι προτιμότερο μ' αυτές τις πλάκες να πλακοστρωθεί το προαύλιο της εκκλησίας και να παραμείνουν τα μαρμαρώματα πλακάκια μέσα;

Πρόσφατα από τον Αραχοβίτη δικηγόρο κ. Νίκο Χ. Κουτσογιώργα λάβαμε επιστολή σχετικά με το ζήτημα της Διαθήκης Κερχουλά και τη δημοσιεύσαμε, γνωρίζοντας ότι κάθε Αραχοβίτης ενδιαφέρεται για το σοβαρό αυτό θέμα. Ιδιαίτερα συμφωνούμε με την τελευταία παράγραφο της επιστολής του αγαπητού Νίκου που γράφει, ότι «το ζητούμενο είναι η κατά το δυνατόν συντομότερη πραγματοποίηση κοινωφελών έργων στο χωριό, με σωστή επιλογή και καλή εκτέλεση, σύμφωνα με το πνεύμα της Διαθήκης του αείμνηστου Ευεργέτη».

Α.Γ.Π.

Αγαπητή Αντίνα,

Αναφερόμενος στο άρθρο του τελευταίου φύλλου της εφημερίδας «ΚΑΡΥΕΣ» με θέμα την Διαθήκη του αείμνηστου Μιχαήλ Κερχουλά θα ήθελα να επισημάνω τα ακόλουθα:

Ο υπογράφων όπως καλή γνώριζε έχει ασχοληθεί επιστημονικά με το θέμα αυτό τελείως αποκλειστικά τα τελευταία πέντε χρόνια. Αποκλειστικός σκοπός της δικής μου ανάμιξης δεν ήταν κανένας άλλος εκτός εκείνου της καλύτερης συνεννόησης της Κοινότητας με τους κατά κάποιο τρόπο εκτελεστές της Διαθήκης στην Αμερική, λόγω των ειδικών γνώσεων μου σε θέματα Αμερικανικού Δικαίου. Πραγματικά τιμή την συμμετοχή των συμπολιτών μας κ. Ν. Αρβανίτη και Μ. Κερχουλά στην Συμβουλευτική Επιτροπή του Διαθέτου και εκμυστί τις υπηρεσίες που προσφέρουν από τη θέση τους αυτή. Εκείνο όμως που δεν κατανοώ είναι η συνεχής εκφραζόμενη πικρία τους για «αβυσσάνιστους χαρακτηρισμούς», κτλ όπως αναφέρει στο άρθρο σου. Και αυτό για τους παρακάτω λόγους:

1) Η υποθέτηση των χρημάτων από τον αείμνηστο Μιχαήλ Κερχουλά ποσού των Δολαρίων Η.Π.Α. πεντακοσίων χιλιάδων (σήμερα πολύ περισσότερα) σε τράπεζα της Αμερικής είχε ένα και μόνο σκοπό. Την διάθεση του ποσού αυτού στο χωριό μας με αποκλειστική πάντοτε κατεύθυνση την εκτέλεση έργων που θα καλυπτεύσουν τη ζωή των κατοίκων του χωριού. Έτσι λοιπόν ενώ αποκλειστικός αποδέκτης των χρημάτων είναι το χωριό μας, αρμόδια αρχή για τη φύλαξη των χρημάτων μέχρι τη στιγμή διαθέσεώς των σύμφωνα με τις εντολές του Διαθέτου είναι η Αμερικανική Τράπεζα, η οποία και φέρει μόνον την ευθύνη να διαθέτουν τα χρήματα σύμφωνα με τους όρους καταθέσεώς των από τον μακαρίτη.

2) Ο αείμνηστος Μιχαήλ Κερχουλάς γνωρίζοντας προφανώς ότι οι εκάστοτε Διευθυντές της Τράπεζας δε θα εγγυώνταν τα έργα εκείνα που πράγματι θα κοινωφελήσουν τη ζωή των κατοίκων του χωριού μας, όρισε μια κατά κάποιο τρόπο Συμβουλευτική Επιτροπή η οποία θα συνεβούλευε την Τράπεζα εάν και κατά πόσο τα προτεινόμενα από το χωριό προς εκτέλεση έργα εμπνύουν στην βούληση του μακαρίτη, δηλαδή στην καλύτερη χρήση της ζωής των κατοίκων του χωριού μας. Στην Επιτροπή αυτή πράγματι εθεωρήθη ευτύχημα η συμμετοχή των δύο ανωτέρω συγχωριανών μας.

Με γνώμονα λοιπόν τα ανωτέρω δεδωμένα και κατόπιν αλληπάλληλων επικοινωνιών είτε δι' αλληλογραφίας είτε τηλεφωνικά μεταξύ της Κοινότητας και της Τράπεζας, καταλήξαμε ότι ο καλύτερος δρόμος που έπρεπε να ακολουθηθούν στον τομέα του προγραμματισμού και συνεννοήσεως μεταξύ Αμερικής και χωριού θα ήταν ο ακόλουθος:

α) Η Κοινότητα, απ' ενός ως νόμιμη εκλεγμένη αρχή του χωριού μας και ευρισκόμενη πάντοτε σε καλύτερη θέση να γνωρίζει τις πραγματικές ανάγκες για κοινωφελή έργα στο χωριό και απ' ετέρου ως αποκλειστική υπεύθυνη αρχή έναντι των υπηρεσιών του Ελληνικού Κράτους και των Ελληνικών νόμων, θα πρότεινε στην Τράπεζα και την Συμβουλευτική Επιτροπή εκείνα τα έργα που πιστεύει ότι έχουν προτεραιότητα για τους κατοίκους του χωριού.

β) Η Κοινότητα θα ήταν κατά κάποιο τρόπο ο παραλήπτης όλων εκείνων των ιδεών να έργα που κατά καιρούς θα ήθελαν προταθεί από διάφορους Συλλόγους του χωριού μας τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό, ή από μεμονωμένους συγχωριανούς μας, τις οποίες ιδέες θα όριζε πάντα να τις διαβιβάζει στην Τράπεζα και την Συμβουλευτική Επιτροπή για έγκριση, επ' όσον αυτές οι ιδέες θα ήταν σύμφωνα με την ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία και εκτελέσιμες στο χωριό. Αυτό απερασθήσει για την αποφυγή υποβολής προτάσεων πάτε στην Κοινότητα και πότε καταβιβαίναν στην Αμερική πράγμα που θα δημιουργούσε κομφούλο.

γ) Μετά την επεξεργασία των προτάσεων η ιδεών σύμφωνα πάντοτε με τις πραγματικές και άμεσες ανάγκες του χωριού, την εκτελεστικότητα τούτων σύμφωνα με την Ελληνική νομοθεσία και οπωσδήποτε σύμφωνα με τη βούληση του Διαθέτου, η Κοινότητα ήταν υποχρεωμένη να υποβάλει την πρότασή αυτή στην Τράπεζα και την Συμβουλευτική Επιτροπή προς έγκριση, οι οποίες είχαν το δικαίωμα είτε να την εγκρίνουν είτε να την απορρίψουν αν δεν ήταν σύμφωνα με τους όρους του Διαθέτου.

δ) Μετά την έγκριση από την Τράπεζα της υποβληθείσας προτάσεως από την Κοινότητα, οι εργασίες θα άρχιζαν και θα παρακολουθούντο από μία τοπική Επιτροπή του όρισε η Τράπεζα στο χωριό και η οποία θα ενημερώνε τακτικά την Τράπεζα για την πρόοδο των εργασιών, και θα καταβέβαιε το τίμημα στους εργολήπτες, εν ονόματι της Τράπεζας.

Η ανωτέρω διαδικασία έγινε πλήρως αποδεκτή από όλα τα μέρη και μάλιστα πιστοποιήθηκε γραπτώς στον γράφοντα με επίσημη επιστολή της Τράπεζας στις 19 Νοεμβρίου 1991.

Δυστυχώς τα ανωτέρω ουδέποτε ετεροεπληρώθησαν. Τουναντίον μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής άρχισαν να συμπεριφέρονται τελείως αντίθετα με το να παρακαλούν τελείως την Κοινότητα, να αποφασίζουν έργα της αποκλειστικής τους αρμοσίας ερήμην της Κοινότητας, να διορίζουν Εργολάβους για αυτά και γενικώς να ενεργούν με τρόπο που ήταν αντίθετοι στις ανωτέρω αποφάσεις. Σε αυτή την κατεύθυνση η Κοινότητα δεν μπορούσε παρά να αντιδράσει, όχι γιατί έπρεπε απλώς να αντιδράσει, αλλά γιατί τα έργα που επρόκειτο να γίνουν ερήμην της ήταν έργα που εξημερευόσαν προσωπικές επιθυμίες και όχι έργα προτεραιότητας για το χωριό. Από την άλλη πλευρά προτάσεις της Κοινότητας βασιμμένες στις απόλυτες ανάγκες του χωριού και την βούληση του Διαθέτου όπως η υδροδότηση, κτλ. φαίνεται ότι θεωρήθηκαν από την Επιτροπή ως έργα δευτέρας σημασίας.

Η Κοινότητα ουδέποτε έθεσε το θέμα προσωπικά αλλά το ζητούμενο πάντοτε ήταν η εκτέλεση αναγκαίων έργων στο χωριό. Βεβαίως θέτει προτεραιότητες διότι ως νόμιμη αρχή του χωριού και υπόλογη έναντι των Ελλήνων νόμων θέλει να συμμετέχει στις αποφάσεις έργων και από τη θέση της γνωρίζει καλύτερα τις ανάγκες του χωριού. Ασφαλώς, θέλει να συνεργαστεί με την Τράπεζα και την Συμβουλευτική της Επιτροπή και τιμά τις ευθύνες τους, την στιγμή που και αυτοί θα αντιληφθούν τις ευθύνες της Κοινότητας.

Αγαπητή Αντίνα,

Η επιστολή αυτή δεν έχει σκοπό να δημιουργήσει περαιτέρω αντιπαράθεσεις. Το ζητούμενο για όλους μας πρέπει να είναι η γρηγορότερη δυνατή εκτέλεση έργων στο χωριό. Για να γίνει λοιπόν αυτό πρέπει όλοι εμείς που συμμετέχουμε σε αυτή τη διαδικασία να αφήσουμε κατά μέρους τους εγωισμούς και να κατέβουμε το πραγματικό συμφέρον του χωριού μας.

Ο υπογράφων είναι πάντοτε διατεθειμένος να συζητήσει το θέμα με την κ. Αλικία και με οποιαδήποτε εκδήληση της λύσης που θα εξημερευόσαν κατά τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του χωριού.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία

Νίκος Κουτσογιώργας

Δικηγόρος

Υ.Γ. Παρακαλώ να σημειωθεί ότι τα ανωτέρω εκφράζω εκθέσεις και αντιδράσεις του γράφοντα μόνον, και δεν θα αντανάκων πιθανές αντιδράσεις της Κοινότητας επί του εν λόγω θέματος.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Αγαπητή Αντίνα

Κατ' αρχήν σε ευχαριστώ για την εφημερίδα που λαβαίνω και μας ενημερώνει για τα νέα των χωριών μας. Για μας τους απόδημους είναι ένας κρίκος που μας ενώνει με τη γενέτειρα και ιδιαίτερα με τα χωριά μας, που τόσο νοσταλγοίμυ. Εύχομαι η εφημερίδα που επέμβα διευθύνει, να θερμαίνει τις καρδιές των αναγνωστών μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό για το καλό και την προκοπή του τόπου μας.

ΣΥΝΔΕΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Πάνος Νταλιάνης - Βαμβακίτης

Αγαπητέ Πάνο

Σ' ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια. Επίσης σ' ευχαριστώ για τις συνδρομές (100 δρχ.) από σένα και τον Γεώργιο Μάρκου. Πάντα τακτικά.

Το Δεκέμβριο θα έλθουμε με το Βοσλί στην Αυστραλία, καλεσμένοι από το Νίκο και την Καίτη Γουδέ στους γάμους της κόρης τους. Αντίελας και ίσως έχουμε την ευκαιρία να σας ιδούμε από κοντά.

Σ' ευχαριστώ για όλα, Αντίνα

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— ΔΗΜΑ (Θεοδωρακάκη) ΑΝΔΡΕΑ: Ευχαριστώ για το γράμμα σας και τις 2 συνδρομές σας. Πάντα πρόθυμος και τυπικός. Μου γράφετε να σας υπενθυμίζω, προτού λήξει η συνδρομή σας, αλλά εσείς πάντα με προλαβαίνετε. Μακάρι και όλοι οι άλλοι πατριώτες να έδειχναν τόση προθυμία. Σας ευχαριστώ. Στην κ. Πίπια, παιδιά και εγγόνια σας χαιρετισμούς. Πάντα θυμάμαι τις ωραίες ημέρες που περάσαμε στην όμορφη Καλλιφρόνη το 1987 με την όμορφη συντροφιά σας και τις περιποιήσεις σας.

— VACOS ΑΙΜΙΛΙΑ (γένος Κοιμιατάρου). Σας ευχαριστώ για το γράμμα σας και τη συνδρομή σας. Πάντα τακτική! Τα ωραία λόγια σας για την εφημερίδα μου δίδουν θάρρος για να συνεχίζω. Λυπήθηκα που δεν σας είδα το καλοκαίρι. Η Ελενίστα Παπαθεοδωρού-Πιστοπούλου είναι μια χαρά και όλοι μας της ευχόμεστε να είναι «σιδερένια» κοντά στην αγαπημένη της οικογένεια. Στις αδελφές σας περαστικά!

— ΒΑΣΤΗ ΑΝΔΡΕΑ Chester. Σε ευχαριστώ για το γράμμα σου με τις συνδρομές: Γιάννη Κ. Σκιούρη (50 δολ.), Ηλία Σιαρρή (50 δολ.), Jim Poulos (25 δολ.) και James Καστανά (25 δολ.). Τους ευχαριστώ όλους και σένα που φροντίζεις την εφημερίδα.

Αντίνα Γ.Π.